

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TEVHİD

[Türkçe – Turkish – ترکی]

Abdulaziz B.Abdullah B.Baz

Yayınlayan : Tevhid Yayınları

Web düzen : Özgür El Erdişi

2013 - 1434

رَبِّهِتَالَى

Facebook / ücretsiz İslami e kitap indir

رانتی

Facebook / ücretsiz İslami e kitap indir

□İletişim□

Facebook / özgür el erdişi
Erdisi65@hotmail.com
Metin_esmek@hotmail.com

Hutbetü'l-Hace

Hamd, ancak Allah (c.c.) içindir. O'na hamdeder. O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (c c) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Rasulü'dür.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği

şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölün." ^{1[1]}

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üretilip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir."
^{2[2]}

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." ^{3[3]}

Muhakkak ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in (s.a.v.) yoludur. İşlerin en kötüsü ise sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurularak dine sokulan her amel bidat, her bidat sapıklık ve her sapıklık da ateştedir. ^{4[4]}

^{1[1]} Al-i İmran: 3/102

^{2[2]} Nisa: 4/1

^{3[3]} Ahzab: 33/70-71

^{4[4]} Müslim Cuma: 13, Nesai Cuma: 24

Önsöz

Bismillahirrahmamrrahim.

Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah (c.c.) içindir. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. O'nun ortağı yoktur. Öncekilerin de sonrakilerin de ilahı ve bütün insanların Rabbidir. Mülkün Malikidir. Birdir, tektir, hiç kimseye muhtaç değildir, bilakis herkes O'na muhtaçtır. Doğmamış, doğurmamıştır. Hiçbir şey O'na denk, eş ve benzer değildir.

Yine şehadet ederim ki, Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ın salat ve selamı O'nun üzerine olsun. O risaleti tebliğ etti, emaneti eda etti, gereği üzere Allah (c.c.) için cihad etti. Ümmetini, gecesini bile gündüz gibi olan apaydınlık bir yol üzerinde bıraktı. O yoldan, helak olmak isteyen kimseden başkası sapmaz.

Bu risalede Allah'ın (c.c.) şeriatı ile hükmetmenin gerekliliği vurgulanarak, O'nun şeriatinden başkasıyla

hükmetmekten sakınılması konusunda önemli açıklamalar yapılmıştır.

Ben bu risaleyi Allah'ın şeriatı dışındaki hükümlerle hükmeden bazı kimseler için yazdım. Arraflardan, kahinlerden ve devlet büyükleri ile kanun adamlarından bazıları Kitap ve Sünnet'ten başka kanunlar koyarak bunlarla hükmediyor, cehaletleri sebebiyle bir çok insan da bunlarla amel ediyor. Sonradan gelenler, Allah (c.c.) ve Rasulü (s.a.v.) ile inatlaşıyor, Allah (c.c.) ve Rasulüne (s.a.v.) muhalefet ediyorlar.

Bu risalemin kendilerine ulaştığı kimselerden ricam, cahiller için öğretici, gafiller için uyarıcı olup, Allah'ın (c.c.) kullarının Sıratı Müstakim'e ulaşmasına vesile olmalarıdır. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Hatırlat! Çünkü hatırlatmak müminlere fayda verir." ^{5[5]}

"Allah kendilerine kitap verilen kimselerden hakkı açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz diye misak almıştı." ^{6[6]}

^{5[5]} Zariyat: 51/55

^{6[6]} Al-i İmran: 3/187. Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/3.

Allah'tan (c.c.) bu risaleyi okuyanları bundan faydalandırmasını, bütün müslümanları O'nun şeriatine bağlanmaya, Kitabı ile hükmetmeye, Nebisi Muhammed'in (s.a.v.) Sünnetine uymaya muvaffak kılmasını diliyoruz.

Abdulaziz bin Abdullah bin Baz

1409 Riyad- Suudi Arabistan ^{7[7]}

ALLAH'IN ŞERİATI İLE HÜKMETMENİN GEREKLİLİĞİ

Allah (c.c.) bütün insanları ve cinleri kendisine ibadet etmeleri için yaratmıştır.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etmeleri için yarattım." ^{8[8]}

^{7[7]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/4-5.

^{8[8]} Zariyat: 51/56

"Rabbin sadece kendisine kulluk etmenizi ve ana-babaya iyilik yapmanızı emretti." ^{9[9]}

"Allah'a kulluk edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya iyilik yapın." ^{10[10]}

Muaz bin Cebel'den rivayet edilmiştir:

"Ben Rasulullah'ın (s.a.v.) binmiş olduğu eşeğin terkinde bulunuyordum. Rasulullah (s.a.v.) bana dedi ki;

"Ey Muaz! Allah'ın kulları üzerindeki hakkı ve kulların Allah üzerindeki hakkı nedir, bilir misin?"
Dedim ki:

"Allah ve Rasulü en iyi bilir." Buyurdu ki:

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, yalnız O'na ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise, kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamış kullarına azap etmemesidir." Bunun üzerine ben de dedim ki:

"Ya Rasulallah! Bunu insanlara müjdeleyeyim mi?" Buyurdu ki:

"Hayır sakın müjdeleme! Sonra buna güvenirler."

^{9[9]} İsrâ: 17/23

^{10[10]} Nisa: 4/36

Alimler, hadislerde geçen kulluğu, yakınlık anlamı ile tefsir etmişlerdir.

Şeyhülislam İbn Teymiye der ki:

"İbadet, Allah'ın (c.c.) sevdiği, razı olduğu bütün gizli ve açık ameller ve sözlerdir. Amel, söz, itikad, emir ve yasaklama olarak Allah'a (c.c.) tam bir bağlılığı ifade eder."

İster fert, ister cemaat, ister kadın ve ister erkek olsun herkes, Allah'ın (c.c.) şeriatı üzere yaşamak, O'nun helallerini helal, haramlarını haram kabul etmek, bütün iş ve amellerinde Allah'a (c.c.) boyun eğmiş olarak yaşamını düzenlemek, kendi nefsinin haz ve eğilimlerden arındırmak, hevasının yönelişlerinden soyutlamak zorundadır. Kişinin yaşamının her safhasında Allah'ın (c.c.) emirlerine uyması, insanlara karşı da mütevazı olması gerekir.

İşte Allah'ın şu ayetleri bu anlamı te'kid etmektedir.

"Rabbine yemin olsun ki, aralarında ihtilaf ettikleri meselelerde seni hakem tayin etmedikçe ve

^{11[11]} Buhari, Rikak: 37, Müslim, İman: 10.

verdiğin hükme kalplerinde hiç bir sıkıntı duymadan tamamen teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."

12[12]

"Onlar cahiliyenin hükmünü mü arıyorlar? Oysa yakinen bilen bir topluluk için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?" 13[13]

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

"Hevasını benim getirdiğime tabi kılmadıkça kimse iman etmiş olamaz."

Bir kimse Allah'a iman edip, O'nun hükmüne razı olmadıkça, Allah'ın şeriatine ait hükümleri kabul edip nefsi, malı ve namusu konusunda O'nun hükümlerini uygulamadıkça asla imanı tam olamaz.^{14[14]}

Allah (c.c.) kullarını kendisinden başkasına kulluk etmekten sakındırarak şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki biz her ümmete 'Allah'a kulluk edin ve tağuttan sakının' diye rasuller gönderdik." 15[15]

Kim Allah'a (c.c.) boyun eğip, O'na itaat eder ve O'nun vahyi ile muhakeme olursa, bu kimse Allah'a (c.c.) kulluk etmiş; kim de Allah'tan başkasına boyun

12[12] Nisa: 4/65

13[13] Maide: 5/50

14[14] Beğavi-Şerhü's-sünne: 1/213, İbn Ebi Asım Sünne: I/12

15[15] Nahl: 16/36

eğer, O'nun seriatinden başkasına muhakeme olursa, o da tağuta kulluk etmiş olur.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Sana ve senden öncekilere indirilenlere iman ettiklerini iddia edenleri görmüyor musun? Tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Oysa onu tekfir etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan ise onları uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor." ^{16[16]}

Kulluk sadece bir olan Allah (c.c.) içindir. Beraet ve ayrılık ise tağuta kulluk eden kimselerdir. Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) hükmüne muhakeme olma konusu, "Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur, O birdir, ortağı yoktur ve Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Rasulüdür." şهادetin gereğidir. Allah (c.c.) insanların Rabbi, ilahı ve yaratanıdır. Yaratıklarına emreden, nehyeden, onları yaşatan, öldüren, hesaba çeken, yaptıklarının karşılığını veren O'dur.

İbadet edilmeye layık olan sadece O'dur. Ondan başkaları buna layık değildirler.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Dikkat edin, yaratmak ve emretmek O'na aittir."

^{16[16]} Nisa: 4/60

17[17]

Yaratma işinde ortağı olmadığı gibi emretme işinde de ortağı yoktur.

Allah (c.c.) yahudi ve hristiyanların haham ve rahiplerini Allah'tan (c.c.) başka rabler edinmelerinden, onların helalleri haram, haramları helal kılmalarına karşın onlara itaat etmelerinden bahsederek şöyle buyuruyor:

"Onlar hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler. Meryemoğlu Mesih'i de... Oysa onlar bir tek olan ilaha kulluk etmekten başkasıyla emrolunmamışlardı. Ondan başka ibadete layık ilah yoktur. O müşriklerin koştukları ortaklardan münezzehdir." ^{18[18]}

Adiyy b. Hatem, haham ve rahiplere ibadet etmenin onlar için kurban kesmek, adak adamak, rüku ve secde etmek anlamlarına geldiğini zannederek Rasulullah'a (s.a.v.) şöyle dedi:

"Ya Rasulallah! Muhakkak ki biz onlara ibadet etmezdik." Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v.) şöyle

^{17[17]} A'raf: 7/54

^{18[18]} Tevbe: 9/31

buyurdu:

"Onlar Allah'ın helal kıldığını haram, haram kıldığını helal kıldıklarında siz onlara itaat etmiyor muydunuz?" Adiyy b. Hatem:

"Böyledir, ya Rasulallah!" deyince Rasulullah (s.a.v.):

"İşte bu onlara ibadet etmek anlamına gelir." buyurdu.^{19[19]}

İbn Kesir tefsirinde der ki:

"Bunun için Allah (c.c.) şöyle buyurdu:

"Oysa onlar bir tek olan ilaha kulluk etmekten başkasıyla emrolunmamışlardı."

Yani: Allah (c.c.) bir şeyi haram kıldığı zaman artık o haram, bir şeyi de helal kıldığı zaman artık o, helaldir.

"Ondan başka ibadete layık ilah yoktur. O müşriklerin koştukları ortaklardan münezzehtir."

Yani Allah (c.c.) şirklerden, benzerlerden, yardımcılardan ve çocuklardan münezzehtir. O'ndan başka ibadete layık ilah ve rab yoktur.

Allah'ın şeriatı ile muhakeme olmak, "Allah'tan

^{19[19]} Tirmizi; Surelerin tefsiri: 10, Ahmed; 1/27, 52.

(c.c.) başka ibadete layık ilah yoktur ve Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve rasulüdür." şهادetinir gerekerindendir.

Tağutlara, önderlere, arraflara ve bunların benzerlerine muhakeme olmak ise, Allah'a (c.c.) imana aykırıdır, küfür, zulüm ve fısktır.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Kim Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir." ^{20[20]}

"Biz onlara nefse karşı nefis, göze karşı göz, buruna karşı burun kulağa karşı kulak, dişe karşı diş ve yaralar için kısas yazmıştık. Kim bağışlarsa bu onun için kefarete olur. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." ^{21[21]}

"İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir." ^{22[22]}

Allahu Teala, kendi indirdiği hükümlerden başka tüm hükümlerin cahiliye hükümleri olduğunu

^{20[20]} Maide: 5/44

^{21[21]} Maide: 5/45

^{22[22]} Maide: 5/47

açıklamıştır. Allah'ın hükümlerinden yüzçevirmek, onun azabına uğramaya sebep olur. Zalimlerden de O'nun azabını kaldırabilecek hiç kimse yoktur.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Onların, aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdikleri konusunda seni fitneye düşürmelerinden sakın. Eğer yüzçevirirlerse, bil ki Allah onların işledikleri bazı günahlar sebebiyle onları musibete uğratmak istiyor. Muhakkak insanlardan pek çoğu fasıktır. Onlar cahiliye hükmünü mü arzu ediyorlar. Oysa yakinen bilen bir topluluk için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır ?" ^{23[23]}

Allah (c.c), bu ayetlerde Allah'ın indirdiğine muhakeme olma konusunda sekiz konuyu te'kid etmektedir:

1- İnsanlar arasında Allah'ın (c.c.) indirdiği ile hükmetme emri.

2- Hangi hal üzere olursa olsun, insanların hevalarına uymaktan ve onların hevaları sebebiyle Allah'ın hükümlerinden yüzçevirmekten sakındırma.

^{23[23]} Maide: 5/49-50

3- Az olsun çok olsun, büyük olsun küçük olsun herhangi bir meselede Allah'ın şeriatı ile hükmetmemekten sakındırma.

4- Allah'tan (c.c.) yüzçevirmenin elim bir azabı gerektiren çok büyük bir günah olduğu.

5- Sayıca Allah'ın (c.c.) şükreden kullarının az, şeriatine muhalif kimselerin çok oluşuna bakarak aldanmaktan sakınmak gerektiği.

6- Allah'ın (c.c.) indirdiği hükümlerin dışındaki tüm hükümlerin cahiliye hükümleri olduğu.

7- Allah'ın hükmünün hükümlerin en iyisi ve en adili olduğu.

8- Allah'ın (c.c.) hükmünün hükümlerin en iyisi ve en adili olduğunu ancak ilim sahiplerinin anlayabileceği, Allah'a (c.c.) ve onun emirlerine rıza ve tam bir teslimiyetle sarılmak gerektiği.

Kur'an'da bu anlama gelen ayetler pek çoktur. Rasululullah'ın (s.a.v.) söz ve eylemlerinde de bu anlama gelen pek çok delil vardır.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Rasulün emrine aykırı davrananlar bir fitneye ya

da elim bir azaba uğramaktan sakınsınlar." ^{24[24]}

"Rabbine yemin olsun ki, aralarında ihtilaf ettikleri meselelerde seni hakem tayin etmedikçe ve verdiğin hükme kalplerinde hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." ^{25[25]}

"Rabbinizden size indirilene uyun." ^{26[26]}

"Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman mümin erkek ve mümin kadın için artık kendi işleri konusunda seçenek hakları yoktur." ^{27[27]} Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Hevasını benim getirdiğime uydurmayan kimse asla iman etmiş olamaz." ^{28[28]}

Rasulullah (s.a.v.) Adiyy b. Hatem'e şöyle söyledi:

"Onlar size Allah'ın helal kıldığını haram, haram kıldığını helal kıldığında onlara itaat etmiyor muydunuz?" ^{29[29]}

İbn Abbas bazı meseleler hakkında kendisiyle

^{24[24]} Nur: 24/63

^{25[25]} Nisa: 4/65

^{26[26]} A'raf: 7/3

^{27[27]} Ahzab: 33/36

^{28[28]} Nevevi bu hadis hakkında: "Bu hadis sahihtir. Biz bunu Kitabu'l-Hucce'de sahih bir isnad ile rivayet ettik." demiştir.

^{29[29]} Daha önce geçti

mücadele eden bir kimseye şöyle dedi:

"Gökten başınıza yakında taş yağacak. Ben size 'Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu' diyorum, siz bana 'Ebu Bekir ve Ömer şöyle dedi' diyorsunuz."

Bu söz, kulun tam ve eksiksiz bir teslimiyetle Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) sözüne sarılması gerektiğini ifade eder. Hiç kimsenin sözünü Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) sözünün önüne geçirmemelidir. Bu, dinde muhakkak bilinmesi gereken konulardandır.

Kullar arasında Allah'ın (c.c.) şeriatı ile hükmetmek, Allah'ın (c.c.) rahmet ve hikmeti gereğidir. Çünkü Allah (c.c.) insanların zaaflarından, heva, acizlik ve cehaletlerinden münezzehtir. O, hüküm sahibi, latif, her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır. Kullarının hallerini ve onların faydasına olan şeyleri bilir. Onlar için şimdiki hayatlarında ve geleceklerinde nelerin gerekli olduğunu bilir. Bu onun rahmetinin gereğidir.

Kullar arasında Allah'ın (c.c.) hükümleri uygulanmadığı taktirde fertler arasında çekişmeler ve düşmanlıklar ortaya çıkar ve toplumun düzeni

bozular. Onlar arasında hayrın, saadetin ve adaletin tahakkuk etmesi, Allah'ın şeriatinin uygulanmasına bağlıdır.

Kul bir başkasıyla arasında meydana gelen anlaşmazlıklarda uygulanan hükmün yaratan, bilen her şeyden haberdar olan Allah'ın (c.c.) hükmü olduğunu bildiğinde, bu hüküm nefsinin ve hevasının zıttına bile olsa ona rıza gösterecektir, nefsi mutmain olacak ve kalbi huzura kavuşacaktır. Ancak kendisi hakkında verilen hükmün, kendisi gibi bir beşer tarafından verildiğini ve bu hükmü verirken hevasına ve şehvetlerine uyduğunu bildiği taktirde, o zaman bundan razı olmayarak düşmanlığını sürdürecektir.

Allah'ın (c.c.) kulları üzerine vahyi ile muhakeme olmayı yüklemesi, onlara olan rahmet ve ihsanındandır. Bu nedenle Allah (c.c) insanlara herkesin takip etmesi gereken yolu net bir şekilde açıklamıştır.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Muhakkak ki Allah size emanetleri ehline ulaştırmanızı, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Muhakkak ki Allah

size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz Allah işitir ve görür. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Rasule itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de... Bir şey hakkında anlaşmazlığa düşerseniz, eğer Allah'a ve Ahiret Gününe inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasulüne götürün. Bu hem hayırlıdır hem de sonuç bakımından daha güzeldir." ^{30[30]}

Bu ayet yöneten için de yönetilen için de, hakim için de mahkum için de geneldir. Allah (c.c.) kadı ve hakimlere adaletle hükmetmelerini, müminlere de bu hükümleri kabul etmelerini emretmiştir. Anlaşmazlık ve ihtilafları Allah'a (c.c.) ve Rasulüne (s.a.v.) götürme meselesi, Allah'ın Rasulüne indirmiş olduğu şeriatın gereğidir.

Buraya kadar Allah'ın şeriatı ile hükmetme, Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) vacip kıldığı yasalara muhakeme olma konusunu açıkladık. Muhakkak bu, Allah'a (c.c.) kulluğun ve nebisi Muhammed'in (s.a.v.) risaletine şahitlik etmenin gereklerindendir.

Allah'ın şeriatinden az bir şeyden yüzçevirmek Allah'ın azabına sebep olur. Bu, devlet ve yönetilenler

^{30[30]} Nisa: 4/58-59

için her zaman ve mekanda aynıdır. Bir devletin başka devletle, bir cemaatin başka bir cemaatle, bir müslümanın başka bir müslümanla olan ilişkileri için de böyledir. Hepsinin bu konudaki hükümleri aynıdır.

Yaratmak ve emretmek, Allah'a (c.c.) aittir. O hükmedenlerin en iyi hkmedenidir. İnsanların hüküm ve görüşlerinin Allah (c.c.) ve Rasulnden (s.a.v.) daha hayırlı, daha iyi ve daha güzel olduğunu söyleyen kimselerin imanı yoktur. Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) hükümlerine benzer hükümler uyduranların da durumu aynıdır.

Eğer bir kimse, en hayırlı ve en adil hükümlerin Allah'ın hükümleri olduğuna, gerek emirlerin, gerek hakimlerin gerekse Ehlu'l Hal ve'l-Akdin müslümanlar arasında bunlarla hükmetmeleri gerektiğine inanırsa, Allah'tan (c.c.) korkarak O'nun şeriatı ile hükmeder, nefsinin ve velayeti altında olanları Allah'ın (c.c.) dünya ve ahiretteki azabından korursa naim Cennetlerine girer.

Aksine, Allah'ın hükümlerinden yzevirenlere itibar eder, batılıları taklit eder, onların yollarına uyarsa, ihtilaf, tefrika, fitnelerin çokluğu ve hayrın

azlığı ile cezalandırılır. İnsanlar birbirlerini öldürür ve aralarında şiddet başgösterir, bundan kurtulamazlar ve işleri düzelmez, siyasi ve fikri düşmanların tahakkümü altına girmekten kurtulamazlar. Ta ki, Allah'ın kulları için razı olduğu ve emretmiş olduğu dosdoğru yola girinceye kadar...

Allah (c.c.) ne kadar da doğru söylemektedir:

"Kim benim zikrimden yüzçevirirse, onun için dünyada bir geçim darlığı vardır. Kıyamet gününde de onu kör olarak haşrederiz. O der ki: 'Ey Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin, oysa ki ben dünyada gören bir kimseydim.' Allah der ki: 'İşte bu böyledir, sana ayetlerimiz gelmişti de, sen onları unutmuştun. İşte sen de bugün böyle unutuluyorsun.'" ^{31[31]}

Allah'ın (c.c), isyan edenleri bundan daha büyük bir darlık ile azaplandırması düşünülebilir mi?

Onların işleri düzelmez. Çünkü onlar, Allah'ın (c.c.) hak ile konuşan ihsanları dalaletten hidayete ulaştırıp onlara yol gösteren kelamını arkalarına atarak, zayıf akıllı kulların koydukları hükümleri ya da herhangi bir devletin nizamını Allah'ın kelamı ile

^{31[31]} Ta-Ha: 20/123-126

değiştiriyorlar. Böyle yapanlar dünya ve ahirette hüsrana uğradıklarını, saadete eremeyeceklerini, Kıyamet Gününde de Allah'ın azabından kurtulamayacaklarını bilmiyorlar mı?

Allah'tan (c.c.) sözlerimi böyle kimseler için bir uyarı ve düşünen kimseler için de bir tenbih kılmasını diliyorum. Bu onların nefislerinde ve topluluklarında yaptıkları işlere ve elde ettiklerine bir de bu ümmetin faziletli asrında yaşayan salih selefin nefislerinde ve topluluklarında yaptıkları işlere ve elde ettiklerine bakmak gerek. Onlar, doğru yola dönerek, hakkıyla Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden olabilmek ve yeryüzünde hayırla anılmak için Allah'ın Kitabı ve Rasulünün Sünnetine bağlanıyorlardı. Bu sebeple Allah'ın yardımıyla yeryüzüne malik oldular ve hem dünya hem de ahiret hayatında saadete erdiler.

Muhakkak ki Allah'ın şeriatı bir hazineydi fakat daha sonra gelenler onu terkederek zayi ettiler ve Allah'ın kanunlarından başka kanunlara tabi olma cürmünü işlediler. Böylece Allah katından musibet ve belalara duçar oldular.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Muhakkak ki o senin ve kavmin için bir öğüttür. Onlar, sonra bunu bilecekler." ^{32[32]}

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

"Muhakkak Kur'an ahir zamanda ona ehil olan kimse kalmayınca, göğüslerden ve mushaflardan kaldırılır. İnsanlar onu okumayı ve onunla hükmetmeyi terkederler." ^{33[33]}

İşte bundan sakınmak gerekir. Bu musibet, bugün müslüman olduğunu söyleyen insanların başına onların kendi yaptıkları, işledikleri yüzünden gelmiştir. İnnâ lillahi ve inna ileyhi raciun.

Nasihatimi onların arasında yaşayan ve müslümanlardan olan kavimlere yöneltiyorum:

Allah'ın dinini ve alemlerinin Rabbinin şariatini öğrensinler. Bununla birlikte herhangi bir kimse ile olan anlaşmazlıklarında adetlere ve arrafların hükümlerine göre muhakeme olmaya son versinler. Bu gerçekler eski cahiliye döneminin uygulamalarında bulunan kimselere böyle açıklanıyor.

Öğüdümün kendilerine ulaştığı kimseler geç

^{32[32]} Zuhruf: 43/44

^{33[33]} Mevcut kaynaklarda bulamadım.

kalıp da pişman olmadan önce haram olan işlerinden dolayı Allah'a (c.c.) tevbe ve istiğfar etsinler. Tevbe, istiğfardan önce gelir. Günahından tevbe eden kimse onu hiç işlememiş gibidir. Kardeşlerine, bütün cahiliye adetlerinden ve Allah'ın şeriatine muhalif olduğu bilinen işlerden vazgeçmeyi tavsiye etsinler. Başlarında bulunup onları yönetenlere öğüt verme konusunda hırslı ve gayretli olsunlar. Onlara hak ile vaaz etsinler, açıklayarak anlatsınlar. Allah'ın (c.c.) izni ile hayrı elde etmek için kendi aralarında salih hakimler yetiştirsınler. Allah (c.c), kullarından O'na karşı gelenlere ve kötülük işleyenlere yeter.

Rabbimden; müslümanlara rahmet etmesini, onların hallerini değiştirerek hayatlarında zilleti kaldırmasını ve onlara izzet ve şeref vermesini, O'nun güzel isimleri ve yüce sıfatları ile müslümanların kalplerini açmasını diliyorum. Onlar, Allah'ın (c.c.) sözünü anlasınlar ve o sözü her şeyin önüne alsınlar. Onun vahyi ile amel etsinler. Hükmü ve emri, bir olan, ortağı bulunmayan Allah'a (c.c.) has kılsınlar.

"Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir. O başkasına değil, yalnız kendisine kulluk etmenizi

emretmiştir. İşte dosdoğru din budur, lakin insanların çoğu bilmezler." ^{34[34]}

Nebimiz Muhammed'e (s.a.v.), onun aline, ashabına ve Kıyamete kadar güzelliyle onlara uyanlara salat ve selam olsun. ^{35[35]}

ÖVGÜDE AŞIRILIK

Allah'a (c.c.) hamd; Rasulullah'a (s.a.v.), aline, ashabına ve onun hidayeti ile hidayete erenlerine salat ve selam olsun.

Kuveyt'in "El-Müctema" gazetesinin H. 19.4.1390 tarihli 15. sayısında, "Peygamberin Doğumunu Anma" başlığı altında beyitler yayınlandı. Kendisini Amine diye isimlendiren bir kimsenin imzası ile yayınlanan bu beyitler, Peygamber'den (s.a.v.), ümmetinin içinde meydana gelen ayrılık ve anlaşmazlıklardan onları kurtarmasını dileyen ifadeleri içermekteydi. İşte adı geçen beyitlerin metni:

^{34[34]} Yusuf: 12/40

^{35[35]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/6-16.

Ya Rasulallah! Alemin imdadına yetiş,
Savaşa tutuşmuş ve onun alevinden yanıyor.
Ya Rasulallah! Ümmetin imdadına yetiş,
Şüphe karanlığındaki gidiş uzadı.
Ya Rasulallah! Ümmetin imdadına yetiş,
Sonsuz keder çöllerinde görünmez oldu.

Daha sonra şöyle demektedir:

Ya Rasulallah! Ümmetin imdadına yetiş,
Şüphe karanlığındaki gidiş uzadı.
Daha önce yetiştirdiğin gibi zaferi yetiştir,
Bedir günü Allah'a seslendiğin zaman;
Zillet şaheser bir zafere dönüşmüştü.
Şüphesiz Allah'ın görünmeyen askerleri var.

Allahu Ekber! Bu kadın yazar, yardımın ne
Peygamber'in (s.a.v.), ne de başkasının elinde olmayıp
yalnız Allah'ın (c.c.) elinde olduğunu unutarak veya
bilmeyerek, Rasulullah'tan (s.a.v.), acilen ümmetin
imdadına yetişmesini isteyerek, seslenişini ve yardım
talebini Peygamber'e (s.a.v.) yöneltmiştir. (Halbuki bu,

Peygamber (s.a.v.) ve ondan başka yaratılmış hiç kimsenin elinde değildir.) Nitekim yüce Allah Kitabında, apaçık bir şekilde şöyle buyurmaktadır:

"Yardım, yalnızca daima galip ve hikmet sahibi Allah kalındandır." ^{36[36]}

"Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenecek (hiçbir kuvvet) yoktur, eğer sizi yüzüstü bırakırsa, O'ndan sonra artık size kim yardım edebilir?" ^{37[37]}

Kitap, Sünnet ve İcma ile bilinmektedir ki, yüce Allah mahlukatı, O'na kulluk etmeleri için yaratmıştı. Bu kulluğun açıklanması ve ona davet edilmesi için de, peygamberler gönderip, kitaplar indirmiştir. Nitekim, yüce Allah ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." ^{38[38]}

"Andolsun biz her millete 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik." ^{39[39]}

"Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona 'Benden başka ibadete layık ilah yoktur, bana

^{36[36]} Al-i İmran: 3/126

^{37[37]} Al-i İmran: 3/160

^{38[38]} Zariyat: 51/56

^{39[39]} NahI: 16/36

kulluk edin!' diye vahyetmiş olmayalım." ^{40[40]}

"Elif lam ra. (Bu) bir Kitap'tir ki, hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış sonra da güzelce açıklanmıştır. Ta ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Şüphesiz ben, O'nun tarafından size (gönderilmiş) bir müjdeleyici ve uyarıcıyım." ^{41[41]}

Yüce Allah, bu ayetlerde, insanları ve cinleri ortak koşmaksızın yalnız O'na kulluk etmeleri için yarattığını bildirmiştir. Peygamberleri de -onlara salat ve selam olsun- insanlara yalnız Allah'a (c.c.) kulluğu emretmeleri ve buna aykırı olan şeyleri yasaklamaları için gönderdiğini açıklamıştır. Yine Aziz ve Celil olan Allah, kendisinden başkasına kulluk edilmemesi emrinin, Kitabında kesin ve açık olduğunu haber vermiştir. Kulluk; O'nun birliğine inanıp, emirlerine tabi olup yasakladıklarını terketmek suretiyle O'na itaat etmektir. Allah (c.c), bir çok ayetinde kendisine kulluğu emrederek, şöyle buyurmaktadır:

"Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a halis kılıp,

^{40[40]} Enbiya: 21/25

^{41[41]} Hud: 11/1-2

Allah'ı birleyenler olarak O'na kulluk etmeleri emredilmişti." ^{42[42]}

"Rabbin, yalnız kendisine ibadet etmenizi emretti." ^{43[43]}

"Öyleyse sen de dini yalnız kendisine halis kılarak Allah'a kulluk et. İyi bil ki, gerçek din yalnız Allah'ındır." ^{44[44]}

Bu anlamdaki ayetler pek çoktur. Hepsi de, kulluğun sadece Allah'a (c.c.) halis kılınması ve O'nün dışında, peygamberlere veya başkalarına kulluk edilmemesi gerektiğini belirtmektedir.

Şüphe yok ki dua, ibadet çeşitlerinin en önemli ve kapsamlı olanlarındandır. Bu yüzden duanın yalnız Allah'a (c.c.) yapılması gerekir. Nitekim Allah (c.c.) da şöyle buyurmaktadır:

"Kafirlerin hoşuna gitmese de siz, dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na dua edin." ^{45[45]}

"Mescitler Allah'a mahsustur. Allah ile beraber bir başkasına dua etmeyin." ^{46[46]}

^{42[42]} Beyyine: 98/5

^{43[43]} İsra: 17/23

^{44[44]} Zümer: 39/2-3

^{45[45]} Mü'min: 40/14

^{46[46]} Cin: 72/18

Bu hitap, peygamberleri ve onlardan başka diğer bütün yaratılanları kapsamaktadır. Çünkü ayetteki yasaklama ifadesinin ardından gelen "ehaden" (başkasına) kelimesi belirsiz olarak kullanılmıştır. Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır:

"Allah'tan başka, sana ne fayda, ne de zarar vermeyecek olan şeylere yalvarma!" ^{47[47]}

Bu hitap Rasulullah'adır (s.a.v.). Fakat yüce Allah onu şirk işlemekten korumuştur. O halde bu ayetin amacı başkalarını sakındırmaktır. Allah (c.c), daha sonra şöyle buyurmaktadır:

"Eğer böyle yaparsan, o takdirde muhakkak zalimlerden olursun." ^{48[48]}

Ademoğullarının efendisi olan Muhammed (s.a.v.), Allah'tan (c.c.) başkasına dua ettiğinde zalimlerden olursa, ondan başkasının durumu nasıl olur? Zulüm kelimesi mutlak olarak kullanıldığı zaman yüce Allah'ın (c.c.);

"Kafirler, zalimlerin ta kendileridir" ^{49[49]}

"Muhakkak ki şirk, büyük bir zulümdür." ^{50[50]}

^{47[47]} Yunus: 10/106

^{48[48]} Yunus: 10/106

^{49[49]} Bakara: 2/254

ayetlerinde de olduğu gibi, en büyük şirk kastedilir.

Bu ve benzeri ayetlerden anlaşılmaktadır ki, Allah'ın (c.c.) dışında ölümlere, ağaçlara, putlara ve diğer şeylere yalvarmak, Aziz ve Celil olan Allah'a ortak koşmaktır ve bu, Allah'ın (c.c.) insanları ve cinleri yaratmasının ve onu açıklamak ve ona davet etmek için peygamberler gönderip, kitaplar indirmesinin sebebi olan kulluğa aykırıdır. İşte "La ilahe illallah"ın anlamı budur, Allah'tan (c.c.) başka gerçek mabut olmadığını kabul etmektir. Yüce Allah'ın buyurduğu gibi bu kelime, Allah'tan (c.c.) başkasına kulluk yapılmasını bertaraf edip, kulluğun yalnız Allah (c.c.) için yapılması gerektiğini ispat etmektedir.

"(Böyledir), çünkü Allah haktır, O'ndan başka yalvardıkları batıldır." ^{51[51]}

İşte dinin aslı ve esası budur ve ibadetlerin sıhhati de, bu esasın sıhhatine bağlıdır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

*"Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedildi:
"Ândolsun, eğer (Allah'a) ortak koşarsan amelin*

^{50[50]} Lokman: 31/13

^{51[51]} Lokman: 31/30

kesinlikle boşa çıkar ve ziyana uğrayanlardan olursun." ^{52[52]}

"Eğer (onlar Allah'a) ortak koşsalardı, kendileri için yaptıkları her şey boşa giderdi." ^{53[53]}

İslam dini iki büyük temel üzerine kurulmuştur:

Birincisi, Allah'tan (c.c.) başkasına kulluk etmemek; ikincisi de sadece Allah'ın (c.c.) Rasulü Muhammed'in (s.a.v.) şeriatine göre Allah'a (c.c.) kulluk etmek. Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şahadet etmenin anlamı budur. Kim, peygamber olsun olmasın, ölümlere veya putlara, ağaçlara, taşlara ve benzeri varlıklara dua eder veya onlardan yardım diler yahut kurban ve adaklarla onlara yaklaştırmaya çalışır veya onlar için namaz kılıp secde ederse, onları Allah'tan başka ilah edinmiş ve Allah'a (c.c.) denk kılmış olur. Bu ise, zikredilen temel esasla çelişir ve "La ilahe illallah"ın anlamına aykırı düşer. Yine dinde Allah'ın yapılmasına izin vermediği bir yenilik yapan kimse de, Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna dair

^{52[52]} Zümer: 39/65

^{53[53]} En'am: 6/88

şehadetin gereğini yerine getirmemiş sayılır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Yaptıkları her iyiliği alıp, onu (etrafa) saçılmış toz zerrelere haline getirdik. İnanmadıklarından dolayı kendilerinin yaptıkları bazı güzel işleri de silip, boşa çıkardık. Çünkü güzel iş ancak imanla makbuldür."

54[54]

Ayette geçen iyi ameller, Allah'a (c.c.) ortak koşarak ölen kimsenin amelleridir. Allah'ın yapılmasına izin vermediği bidat olan ameller de böyledir. Bu ameller Allah'ın tertemiz şeriatine uygun olmadığından, Kıyamet Günü heba olup gidecektir. Nitekim Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:

"Bir kimse, dinimizde olmayan bir şeyi icat ederse, o şey merduttur." 55[55]

Bu kadın yazar ise, yardım etmenin, fayda ve zarar vermenin sadece kendisinin elinde olduğu alemlerin Rabbinden yüzçevirip, Peygambere (s.a.v.) yönelerek ondan yardım istemiş ve ona dua etmiştir. Şüphesiz bu, çok büyük bir zulüm ve şirktir. Halbuki

54[54] Furkan: 25/23

55[55] Buhari, İtisam: 5; Buyu: 60, Sulh: 5, Müslüm, Akdiye: 18, Ebu Davud, Sünnet: 6.

yüce Allah kendisine dua edilmesini emretmiş; dua edenin duasını kabul edeceğini vaadetmiş ve kibirlenip de buna tenezzül etmeyen kimseyi Cehenneme sokmakla tehdit etmiştir. Nitekim Kur'an'da şöyle buyrulmaktadır:

"Bana dua edin, duanızı kabul edeyim. Bana kulluk etmeye tenezzül etmeyenler, hakir ve zelil olarak Cehenneme gireceklerdir." ^{56[56]}

Bu ayet-i kerime duanın ibadet olduğuna ve kibirlenip de buna tenezzül etmeyen kimsenin yerinin Cehennem olduğuna delalet etmektedir. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Kullarım, sana beni sorar(lar)sa (şöyle) de: "Ben (onlara) yakınum. Bana dua edince, dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da bana karşılık versin ve (benim çağrıma uysunlar), bana inansınlar ki, doğru yolu bulsunlar." ^{57[57]}

Ayette geçtiği gibi Allah (c.c.) herşeye yakın, her duaya icabet edip kabul eden, her şeyin maliki ve her şeye "gücü yeten" olduğu halde, kibirlenip de Allah'a

^{56[56]} Mü'min: 40/60

^{57[57]} Bakara: 2/186

(c.c.) dua etmeye tenezzül etmeyeninin hali nice olur?

Rasulullah (s.a.v.) sahih bir hadiste, duanın ibadetin ta kendisi olduğunu haber vermiş ve amcasının oğlu Abdullah b. Abbas'a (r.a.) şöyle buyurmuştur:

"Allah'ı(n dinini) koru ki, O da seni korusun. Allah'ın (dinini) koru ki, yöneldiğin her yerde O'nu bulasın. Bir şey istersen, Allah'tan iste. Yardım dilersen, Allah'tan dile." ^{58[58]}

Rasulullah (s.a.v.) bir hadiste yine şöyle buyurmuştur.

"Kim Allah'a eş koştuğu halde ölürse Cehennem'e girer." ^{59[59]}

Diğer bir hadiste, Rasulullah'a (s.a.v.),

"En büyük günah nedir?" diye sorulduğunda, şöyle buyurmuştur:

"Seni, yarattığı halde, Allah'a eş koşmandır." ^{60[60]}

Eş koşmak, denk ve benzer kılmak demektir. Allah'tan (c.c.) başkasına dua eden veya ondan yardım dileyen, ona adak adayan veya kurban kesen,

^{58[58]} Tirmizi, Kıyamet: 59, Ahmed: 1/293, 303, 307.

^{59[59]} Buhari Eyman: 19, Tefsir: 2/22, Ahmed: 1/27, 402, 462-464.

^{60[60]} Buhari, Tefsir: 1, Rikaak: 51, Müslim; İman: 141.

yahut ona yukarıda zikredilenlerin dışında herhangi bir şekilde ibadette bulunan kimse; ibadet ettiği ister peygamber veya veli, melek, cin, put veya bundan başka bir yaratık olsun, onu Allah'a (c.c.) eş koşmuş olur. Fakat halihazırda hayatta bulunan bir kimseden, gücünün yettiği bir şeyi istemek, (örneğin: Maddi konularda ondan yardım istemek) şirk değildir. Bilakis, yüce Allah'ın Musa (a.s.) kıssasında buyurduğu gibi bu, müslümanlar arasında yapılması caiz olan normal işlerdendir:

"Kendi taraftarlarından olan adam, düşmanlarından olan kimseye karşı Musa'dan yardım istedi." ^{61[61]}

Yüce Allah, yine Musa (a.s.) kıssasında şöyle buyurmaktadır:

"(Musa, etrafı) Gözetleyerek, korka korka oradan çıktı." ^{62[62]}

Nitekim, insanların başına gelen ve birbirlerinden yardım isteme durumunda kaldıkları savaş ve benzeri hallerde, kişi yakınlarından yardım ister: Cin Suresinde yüce Allah, elçisi Muhammed'e

^{61[61]} Kasas: 28/15

^{62[62]} Kasas: 28/21

(s.a.v.), kendisinin hiç kimse için fayda veya zarar verme gücüne sahip olmadığını bildirmesini emrederek, şöyle buyurmuştur:

"De ki: 'Ben ancak Rabbime yalvarırım ve hiç kimseyi O'na ortak koşmam. De ki: "Ben size kendiliğimden zarar ve fayda verme gücüne sahip değilim." 63[63]

Araf Suresinde de şöyle buyurmuştur:

"De ki: "Ben kendime Allah'ın dileğinden başka ne bir fayda ne de bir zarar verme gücüne sahibim. Eğer gaybı bilseydim, elbette çok hayır (mal ve menfaat) elde ederdim ve bana hiçbir kötülük dokunmazdı. Ben sadece, inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim." 64[64]

Bu anlamdaki ayetler çoktur. Rasulullah (s.a.v.) ancak Rabbine dua eder ve O'ndan yardım dilerdi. Bedir Savaşında düşmanlarına karşı Allah'tan (c.c.) yardım istiyor, *"Ya Rabbi, bana vaadettiğini yerine getir!"* diyerek ısrarla duasına devam ediyordu. Hatta bu durum karşısında Ebu Bekir es-Sıddik (r.a.) şöyle

^{63[63]} Cin: 72/20-21

^{64[64]} Araf: 7/188

dedi:

"Yeter ya Rasulallah! Şüphesiz Allah sana vaadettiğini yerine getirecektir." Yüce Allah, bu olayla ilgili olarak şu ayetleri indirmiştir:

"Siz Rabbinizden yardım istiyordunuz, O da: 'Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım edeceğim.' diye duanızı kabul buyurmuştu. Allah bunu ancak müjde olsun (sevinesiniz) ve kalbiniz bununla yatışsın (güvene ve huzura kavuşsun) diye yapmıştı. Yardım, yalnız Allah katındadır. Allah daima üstün ve hikmet sahibidir." ^{65[65]}

Yüce Allah bu ayetlerinde, O'ndan yardım istediklerini zikretmiş ve melekleri ile onlara yardım göndermek suretiyle dualarını kabul ettiğini haber vermiştir. Sonra da, yardımın meleklerden olmadığını; sadece zafer ve güven ile müjdelemek için onlarla yardım gönderdiğini ve yardımın kendi katından yapıldığını *"Yardım, yalnız Allah katındadır"* ayetiyle açıklamıştır.

"Nitekim siz zayıf bir durumdayken, Allah Bedir'de size yardım etmişti. O halde Allah'tan korkun"

^{65[65]} Enfal: 8/9-10

ki, şükretmiş olasınız." ^{66[66]}

Yüce Allah bu ayette, savaşın yapıldığı gün Bedir'de onlara yardım edenin kendisi olduğunu açıklamıştır. Böylece Allah'ın (c.c.) onlara bahşettiği silah ve kuvvet ile melekler vasıtasıyla gönderdiği yardımın zafer, müjde güven duygusu sebepleri olduğunu, ancak zaferin bunlardan değil sadece ve sadece Allah (c.c.) katından olduğunu belirtmiştir. Böyle olunca, bu kadın yazarın veya bir başkasının her şeyin sahibi ve her şeye gücü yeten alemlerin Rabbini bırakıp da yardım ve zafer talebini Rasulullah'a (s.a.v.) yöneltmesi nasıl caiz olabilir?...

Şüphesiz bu cehaletin en çirkini ve şirkin en büyüğüdür. Bu kadın yazarın, halis bir tevbe ile tevbe etmesi gerekir. Bu da Allah'ı (c.c.) yüceltip halisane olarak O'na itaat etmek, nehyettiği şeylerden sakınmak ve yaptığı şeye pişman olup ondan vazgeçerek ona dönmemeye azmetmekle olur. Halis tevbe işte budur. Ancak üzerinde kulların hakkı varsa, o zaman tevbede dördüncü bir şey gerekir ki, o da hak sahibine hakkını iade etmek veya ondan helallik

^{66[66]} Al-i İmran: 3/123

dilemektir. Nitekim, yüce Allah kullarına tevbe etmelerini emretmiş, onların tevbelerini kabul edeceğini vaadederek şöyle buyurmuştur:

"Ey müminler, topluca Allah'a tevbe edin ki, felaha eresiniz." ^{67[67]}

Hnstiyanlar hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Hala Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah bağışlayandır, esirgeyendir." ^{68[68]}

Yüce Allah başka ayetlerde de şöyle buyurmuştur:

"Ve onlar ki Allah ile beraber başka ilaha yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa günahının cezasını bulur. Kıyamet Günü de onun azabı kat kat olur ve o ebedi olarak azap) içinde hor ve hakir olarak kalır. Ancak tevbe edip inanan ve faydalı iş yapanlar, işte Allah onların kötülüklerini iyiliklerle değiştirecektir. Allah çok bağışlayan ve çok esirgeyendir." ^{69[69]}

"Kulların tevbesini kabul eden, kötülükleri

^{67[67]} Nur: 24/31

^{68[68]} Maide: 5/74

^{69[69]} Furkan: 25/68-70

affeden, yaptıklarınızı bilen O'dur." ^{70[70]}

Rasulullah (s.a.v.) de bu konuda şöyle buyurmuştur:

"İslam, kendisinden önce olanları yıkar. Tevbe de, kendinden öncekileri siler." ^{71[71]}

Şirkin en büyük günah olması, insanların bu kadın yazarın söylediklerine aldanıp kapılmaları endişesi ve Allah rızası için kullara nasihat etmenin vacip olması sebebiyle bu küçük risaleyi yazdım.

Yüce Allah'ın bunu faydalı kılmasını, bizim ve bütün müslümanların durumunu ıslah etmesini, hepimize dini anlamayı ve dinde sebat etmeyi nasip etmesini, bizi ve bütün müslümanların nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden korumasını niyaz ederim. Şüphesiz ki O, bunu gerçekleştirecek olan ve buna gücü yetendir. Allah'ın salat ve selamı, kulu ve elçisi Muhammed (s.a.v.) ile ali ve ashabı üzerine olsun ve onları iyilikle mükafatlandırın... ^{72[72]}

^{70[70]} Şura: 42/25

^{71[71]} Müslim İman: 54 2 6

^{72[72]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/17-26.

ALLAH'TAN (C.C) BAŞKASINDAN YARDIM İSTEMENİN HÜKMÜ

Abdülaziz b. Abdullah b. Baz'dan, bu risaleyi görüp işiten müslümanlara... Allah beni ve onları, dinine sarılma ve bu konuda sebat göstermede başarılı kılsın. Amin.

Soru: Allah'ın (c.c.) selamı, rahmeti ve bereketi üzerlerine olsun, bazı kardeşler, cahil kimselerin önemli konularda (Cinlere yalvarmak ve onlardan yardım dilemek, onlara adak adamak, kurban kesmek vb.) yüce Allah'tan başkasına dua etmelerinin ve onlardan yardım dilemelerinin, yine bazı kimselerin cin reislerinden yedisini kastederek: 'Ey yediler, onu alıp cezalandırın! Ey yediler! Ona şöyle yapın; kemiklerini kırın, kanını için, ibretli şekilde işkence yapın!' "Ey öğle cini, ey ikindi cini, onu alıp cezalandırın!" demelerinin hükmünü sordular. Peygamberler ve salih kimseler ile başka ölümlere yalvarmak, meleklerle yalvarmak ve yardım dilemek de bunlar gibidir. Bütün bunlar ve benzeri şeyler, İslam'a bilgisizce ve

kendisinden öncekileri taklit ederek bağlanan kimselerden çıkmaktadır.

Bazı kimseler de, "Bu sadece dille söylenen bir şeydir ve biz ne bunu kastediyor ne de ona inanıyoruz." diyerek bu konuda gevşek davranmaktadırlar. Yine, bu işleri yaptığı bilinen kimse ile evlenme, kestikleri hayvanları yeme, cenaze namazlarını kılma ve arkalarında namaz kılmanın, sadece hastanın tenine değen sarık, pantolan, başörtüsü ve benzeri şeylere bakıp kontrol etmekle, hastalığı ve sebebini bildiğini iddia eden kahinlere ve sihirbazlara inanmanın hükmü de soruldu.^{73[73]}

Cevap:

Hamd yalnız Allah'adır (c.c). Salat ve selam, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed (s.a.v.) ile, ali, ashabı ve Kıyamet Gününe kadar onların yolunda gidenlerin üzerine olsun. Muhakkak ki yüce Allah insanlar ve cinlerin, yalnız O'na kulluk etmelerim emretti Bunu açıklamak, ona davet etmek, insanları Allah'a (c c.) ortak koştırmaktan ve O'ndan başkasına kulluk etmekten sakındırmak

^{73[73]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/27.

için, en büyüğü Kur'an-ı Kerim olan semavi kitaplar indirdi. İşte İslam'ın aslı, şariat ve dinin esası ve Allah'tan (c.c.) başka ilah olmadığına şahitlik etmenin manası budur. Çünkü bunun anlamı, Allah'tan (c.c.) başka gerçek mabut yok demektir. Bu, Allah'tan başkasının ilah olamayacağını, yani Allah'tan başkasına kulluk edilemeyeceğini gösterir ve diğer yaratıklara değil sadece Allah'a (c.c.) kulluk yapılması gerektiğini ispat eder. Allah'ın Kitabı ve elçisinin Sünnetinde bu konudaki deliller pek çoktur. Bunlardan bazılarını zikrederim. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." ^{74[74]}

"Rabbin yalnız kendisine ibadet etmenizi emretti." ^{75[75]}

"Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a halis kılarak, Allah'ı birleyenler olarak O'na kulluk etmeleri emredilmişti." ^{76[76]}

"Rabbiniz buyurdu ki: 'Bana dua edin, duanızı

^{74[74]} Zariyat: 51/56

^{75[75]} İsrâ: 17/23

^{76[76]} Beyyine: 98/5

kabul edeyim. Bana kulluk etmeye tenezzül etmeyenler, aşağılık olarak Cehenneme gireceklerdir."

77[77]

"Kullarım sana beni sorarlarsa, bilsinler ki ben, şüphesiz onlara yakınım. Bana dua edenin, dua ettiğinde duasını kabul ederim." 78[78]

Yüce Allah bu ayetlerde insanları ve cinleri yalnız kendisine kulluk etmeleri için yarattığını ve kendisinden başkasına kulluk edilmemesine hükmettiğini bildirmiştir. Burada hükmetmek, 'emretti, gerekli kıldı' anlamındadır. Yüce Allah, gerek Kur'an-ı Kerim'de gerekse Rasulullah'ın (s.a.v.) sünnetinde, kullarına Rablerinden başkasına kulluk etmemelerini emretmiş ve gerekli kılmıştır. Cenab-ı Allah, duanın büyük bir ibadet olduğunu ve kibirlenip de dua etmekten kaçınanın Cehenneme gireceğini belirtmiştir. Kullarına yalnız O'na yalvarmalarını emretmiş ve onlara yakın olup dualarını kabul ettiğini haber vermiştir. Bundan dolayı, bütün kulların sadece Allah'a (c.c.) dua etmeleri gerekir. Çünkü dua, bir nevi

77[77] Mümin: 40/60

78[78] Bakara: 2/186

ibadettir ve insanlar onun için yaratılıp onunla emredilmişlerdir. Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"De ki: "Namazım, kestiğim kurban (ibadetim) hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim." ^{79[79]}

Allah (c.c), Peygamberine (s.a.v) kendisinin namazının, kestiği kurbanın, hayatının ve ölümünün hep alemlerin Rabbi Allah için olduğunu ve O'nun ortağı bulunmadığını insanlara haber vermesini emretmiştir. O halde kim Allah'tan (c.c.) başkası için kurban keserse, tıpkı Allah'tan (c.c.) başkası için namaz kılan kimse gibi Allah'a (c.c.) ortak koşmuş olur. Çünkü yüce Allah, namazla kurbanı yanyana zikretmiş ve bu iki ibadetin ortağı olmaksızın yalnız O'nun için yapılması gerektiğini haber vermiştir. Kendilerine yaklaşmak amacıyla Allah'ı (c.c.) bırakıp da cinler, melekler, ölümler ve benzerleri için kurban kesen kimse, Allah'tan (c.c.) başkası için namaz kılan kimse gibidir. Sahih bir hadiste Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

^{79[79]} En'am: 6/162-163

"Allah'tan başkası için kurban kesen kimseye Allah lanet etsin." ^{80[80]}

İmam Ahmed'in hasen bir isnatla Tarık b. Şihab'tan rivayet ettiğine göre, Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"İki kişi bir kavme uğradılar. Bu kavmin bir putu vardı ve ona bir şey takdim etmeden kimse önünden geçemezdi. Bu iki adama da

'puta bir şey takdim edin' dediler. Birincisi:

'takdim edecek bir şeyim yok.' dedi. Bunun üzerine,

'bir kara sinek olsun takdim et' dediler. O da takdim etti ve kendisini serbest bıraktılar; bu yüzden Cehenneme girdi. Diğerine de

'bir şey takdim et' dediler.

'Ben Allah'tan başka bir şeye kurban takdim etmem' diye cevap verince, boynunu vurdular ve o adam bu yüzden Cennetlik oldu." ^{81[81]}

O halde put ve benzeri bir şeye sadece bir sinek dahi kurban eden müşrik olup, Cehenneme girmeye

^{80[80]} Müslim, Edhali: 43 Nesai, Dahaya: 34

^{81[81]} Ahmed; Kitabu'z-Zühd: 15

müstehak olursa; cinlere, meleklerle ve evliyalara dua eden, onlardan yardım dileyen ve onlara adak adayan, onlara kurban kesen ve bununla malının korunmasını veya hastasının iyileşmesini yahut hayvanlarının ve ekinlerinin selametini uman veyahut bunu cinlerin şerrinden korkarak ya da buna benzer sebeplerle yapan kimsenin hali nice olur? Bu ve benzeri şeyleri yapan kimse, put için sinek kurban eden bu adamdan daha çok müşriksıfatını haketmiş olup Cehenneme girmeye müstehaktır.

Bu konudaki ayetlerden biri de şudur:

"Sen dini yalnız kendisine halis kılarak Allah'a kulluk et iyi bil ki gerçek din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinerek: 'Biz bunlara sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.' diyenlere gelince; şüphesiz ki Allah onlar arasında, ayrılığa düştükleri şeyde hükmünü verecektir. Allah yalancı ve inkarcı olan kimseyi doğru yola iletmez." ^{82[82]}

"Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar, ne de yarar vermeyen şeylere tapıyorlar ve: 'Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir!' diyorlar. De ki: 'Allah'ın

^{82[82]} Zümer: 39/2-3

göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi O'na haber veriyorsunuz?' Allah, onların koştukları ortaklardan münezzeh ve yücedir." ^{83[83]}

Yüce Allah, bu iki ayette müşriklerin, Allah'ı (c.c.) bırakıp yaratılmışlardan veliler edindiklerini, dua, korku, ümit kurban, adak vb. ibadetlerde onları Allah'a (c.c.) ortak koştuklarını ve bu velilerin kendilerine tapanları Allah'a (c.c.) yaklaştırdıklarına, Allah (c.c.) katında kendilerine şefaate edeceklerine inandıklarını haber vermiştir. Yüce Allah daha sonra onları yalanlamış ve yaptıklarını açıklayıp onları yalancılar, inkarcılar ve müşrikler olarak isimlendirmiş, kendisini onların ortak koşmasından tenzih ederek şöyle buyurmuştur:

"Allah, onların koştukları ortaklardan münezzeh ve yücedir."

Böylece anlaşılmaktadır ki, bir kimse yalvarmasında bir meleği veya peygamberi yahut bir cini veya bir ağacı ya da taşı Allah'a (c.c.) ortak koşar ve ondan yardım diler, adak adar veya kurban keser, bununla onun Allah (c.c.) katında kendisi için şefaate

^{83[83]} Yunus: 10/18

olmasını ve kendisini Allah'a (c.c.) yaklaştırmasını umar ya da hastasının iyileşmesini, malının korunmasını, yolcusunun selametini ve benzeri şeyleri ümit ederse büyük şirke düşmüş ve bu vahim belaya duçar olmuş olur ki; Allah (c.c.) bu gibiler hakkında şöyle buyurmuştur:

"Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, bundan başkasını dilediği kimse, için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse gerçekten büyük bir günah işlemiş olur." ^{84[84]}

"Kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak ki, Allah ona Cenneti haram eder, varacağı yer ateştir, zalimlerin yardımcısı da yoktur." ^{85[85]}

Kıyamet Günü şefaath sadece tevhid ve ihlas ehli içindir; şirk ehli için değildir. Nitekim Rasulullah'a (s.a.v.):

"Ya Rasulallah, şefaatinle en bahtiyar olacak kimdir?" diye sorulduğunda:

"Halis olarak yürekten 'La ilahe illallah' diyen kimse" ^{86[86]} buyurmuştur.

^{84[84]} Nisa: 4/48

^{85[85]} Maide: 5/72

^{86[86]} Bahân, İlim: 34, Rikak: 50.

Yine Rasülullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: .

"Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır ve her peygamber duasını bu dünyada yapmıştır. Ben ise duamı Kıyamet Gününde ümmetime şefa'at etmek için sakladım. İnşaallah, ümmetimden Allah'a bir şeyi ortak koşmayan kimse ona nail olacaktır" .^{87[87]}

Önceki müşrikler, Allah'ın (c.c.) onların Rabbi, yaratıcısı ve rızıklandırıcısı olduğuna inanmakla birlikte. Aynı zamanda peygamberlere, velilere, meleklerle, ağaçlara, taşlara ve buna benzer şeylere de sarılıyor ve ayetlerde geçtiği gibi Allah (c.c.) nezdinde şefa'atlerini ve kendilerini O'na yaklaştırmalarını diliyorlardı. Allah (c.c.) ve Rasulullah (s.a.v.) bu konuda onları mazur görmediler. Bilakis Allah (c.c.) yüce Kitabında onları reddederek, kafir ve müşrik olarak isimlendirdi ve ilahlarını yalanladı. Rasulullah da (s.a.v.), şirk koşmaları sebebiyle, yüce Allah'ın şu ayetine binaen halis bir şekilde yalnız Allah'a (c.c.) kulluk edinceye kadar onlarla savaştı. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

^{87[87]} Buharı, Deavat: 1, Tevhid: 3, Müslim, İman: 334, Muvatta, Kur'an 26, Tirmizi, Deavat: 141.

"Fitne kalmaymca ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!" ^{88[88]}

Rasulullah (s.a.v.) de şöyle buyurmuştur:

"Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun elçisi olduğuna şehadet edinceye, namazı kılıp zekatı verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. İslam'ın suçlulara verdiği cezalar dışında, bunu yaptıkları zaman kanlarını ve mallarını benden kurtarmış olurlar. Hesapları ise Allah'a aittir." ^{89[89]}

Rasulullah'ın (s.a.v.) *"Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına şehadet edinceye kadar"* sözünün anlamı, "Eş ve ortak koşmaksızın yalnız Allah'a (c.c.) kulluk edinceye kadar" demektir.

Müşriklerden bazıları geceleyin bir yere indiklerinde cinlerden korkuyor ve onlara sığınıyorlardı. Allah (c.c.) da bu konuda şu ayeti indirdi:

"Doğrusu insanlardan bazıları cinlerden bazılarına sığınarlardı, cinler de onların korku ve

^{88[88]} Enfal: 8/39

^{89[89]} Buharı İman: 17, Müslim, İman: 36.

dehşetlerini artırırlardı." ^{90[90]}

Tefsir alimleri ayet-i kerimedeki "*fezaduhum rahakan*" sözünün anlamı hakkında, "yani korku ve dehşetlerini artırırlardı" demişlerdir. Çünkü cinler, insanların kendilerine sığındıklarını görünce kendi kendilerine böbürlenip kibirlenir ve kendilerine olan kulluklarını ve sığınmalarını iyice artırmaları için, insanlara karşı dehşet ve korkutmalarını ziyadeleştirirler. Bunun yerine Allah (c.c.) müslümanlara, eksiksiz ayet ve isimleriyle kendisine sığınmayı ihsan etmiş. Bu konuda da şu ayetleri indirmiştir:

"Ne zaman şeytan senin kalbine bir vesvese veya kötü düşünce sokarsa, Allah'a sığın, çünkü O işitendir, bilendir." ^{91[91]}

"De ki: "Karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkaran Rabbe sığınırım." ^{92[92]}

Sahih bir hadiste Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kim bir yerde konaklar da; 'Allah'ın yarattığı

^{90[90]} Cin: 72/6

^{91[91]} A'raf: 7/200

^{92[92]} Nas: 114/1

şeylerin şerrinden O'nun eksiksiz ayet ve isimlerine sığınırım' derse, o konakladığı yerden ayrıluncaya kadar hiçbir şey ona zarar vermez." ^{93[93]}

Kurtuluşa erip, büyük-küçük her türlü şirkten selamete çıkarak dinini korumak isteyen kimsenin, zikredilen ayet ve hadislerde bildirildiği gibi; ölülere, meleklerle, cinlere ve onlardan başka şeylere bağlanıp da onlara dua etmenin, sığınmanın v.b. şeyleri yapmanın, cahiliye devri müşriklerinin amellerinden olduğunu bilmesi ve yüce Allah'a karşı yapılan en çirkin davranış olan şirkten kaçınması gerekir. Bunları terkedip sakınmak, terkedilmesini tavsiye etmek ve bu gibi şirkleri işleyenlere karşı çıkmak vaciptir. Bu işten yüce Allah'a tevbe ettiğini ilan edinceye ve dua ile ibadetini yalnız Allah'a (c.c.) has kılıncaya kadar böyle bir kimse ile evlenmek ve kestiğini yemek, cenaze namazını kılmak ve arkasında namaz kılmak caiz değildir. Yüce Allah bu konuda şöyle buyurmuştur;

"Allah'a ortak koşan kadınlarla, onlar inanıncaya

^{93[93]} Müslim; Zikir: 16, Tirmizi; Deavat: 40, İbn Mace; Tıbb: 46, Darimi; İstizan: 48, Muvatta; İstizan: 34, Ahmed; 6/377-409.

kadar evlenmeyin. İnanan bir cariye, hoşunuza gitmese de putperest bir kadından daha iyidir. İman etmedikçe, puta tapan erkeklerle mümin kadınları evlendirmeyin. İnanan bir köle, hoşunuza gitmiş olsa da puta tapan bir erkekten daha iyidir. İşte onlar ateşe çağırırlar. Allah ise izniyle Cennete ve mağfirete çağırır ve ibret alsınlar diye insanlara ayetlerini açıklar." ^{94[94]}

Rasulullah da (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Dua ibadetin ta kendisidir." ^{95[95]}

"Dua ibadetin özüdür." ^{96[96]}

Yüce Allah (c.c), onlar kulluklarını yalnız Allah'a (c.c.) has kılıp Rasulullah'ın (s.a.v.) getirdiği şeyleri tasdik ve onun yoluna tabi olmak suretiyle iman edinceye kadar, putlara, cinlere, meleklerle ve benzeri şeylere tapan müşrik kadınlarla evlenmeyi müslümanlara yasaklamıştır. Aynı şekilde, müslüman kadınların da kulluklarını yalnız Allah'a (c.c.) has kılmak ve Rasulullah'ı da (s.a.v.) tasdik edip ona tabi olmak suretiyle iman edinceye kadar, müşrik erkeklerle evlendirilmelerini yasaklamıştır. Yüce Allah,

^{94[94]} Bakara: 2/221

^{95[95]} Tirmizi, De'avat: 2, İbni Mace; Da'avat: 1

^{96[96]} Tirmizi, De'avat: 2, İbni Mace; Da'avat: 1.

inanan bir cariyenin, güzelliği ve tatlı dili sebebiyle kendisine bakanın ve sözünü işitenin hoşlanacağı müşrik hür bir kadından daha hayırlı olduğunu; yine inanan bir kölenin, yakışıklılığı ve güzel konuşması, cesareti ve benzeri özellikleri sebebiyle onu işitenin ve ona bakanın hoşlanacağı müşrik hür bir adamdan daha hayırlı olduğunu haber vermiştir. Sonra yüce Allah, *"Onlar Cehenneme çağırıyorlar"* ayeti ile bu fazilet ve üstünlüğün sebeplerini net bir şekilde açıklamıştır. Ayette Allah'a (c.c.) ortak koşan erkek ve kadınlar kastedilmektedir. Çünkü onlar, sözleri, amelleri, hal ve gidişleri, ahlakları ile Cehennem davetçileridirler. Ama inanan erkek ve kadınlar, ahlakları, amelleri, hal ve gidişleri ile Cennet'e davet ederler. O halde, müslümanlarla müşrikler nasıl bir olabilir? Ulu ve yüce Allah, münafıklar hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Onlardan ölen kimsenin namazını kılma, onun kabri başında durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamberini tanımadılar ve fasik olarak öldüler."

97[97]

^{97[97]} Tevbe: 9/84

Yüce Allah bu ayet-i kerimede, Allah'ı (c.c.) ve peygamberini (s.a.v.) inkar etmelerinden dolayı münafık ve kafirin cenaze namazının kılınamayacağını açıklamıştır. Aynı şekilde arkalarında namaz kılınmaz; küfürleri, kendilerine güvenilmemesi ve müslümanlarla aralarındaki büyük düşmanlıklardan dolayı müslümanlara imam olamazlar. İyi ameller şirk ve küfürle beraber bulunamayacağı için namaz ve ibadet ehli değildirler. Allah'tan (c.c.) bizleri bu duruma düşmekten korumasını niyaz ederiz. ^{98[98]}

Besmele Çekse Bile Müşriğin Kestiği Yenmez;

Allah (c.c), ölü hayvan eti ve müşriklerin kestiklerinin haramlığı hakkında şöyle buyurmuştur:

"Üzerine Allah'ın adının anılmadığı kesilmiş hayvanları yemeyin. Bunu yapmak Allah'ın yolundan çıkmaktır. Doğrusu şeytanlar sizinle tartışmaları için dostlarına fısıldarlar. Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz müşrik olursunuz." ^{99[99]}

^{98[98]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/27-35.

^{99[99]} En'am: 6/121

Allah (c.c.) müslümanlara, ölü hayvan eti ile Allah'a (c.c.) ortak koşanın kestiklerini yemeyi yasaklamıştır. Çünkü müşrik pistir ve üzerine Allah'ın (c.c.) ismini zikretse bile onun kestiği, ölü eti hükmündedir. Zira o kimsenin Allah'ın (c.c.) adını zikretmesinin hükmü yoktur. Çünkü Allah'ın (c.c.) adını zikretmek bir ibadettir ve müşriğin şirki, yüce Allah'a tevbe edinceye kadar yaptığı ibadeti boşa çıkarır. Ancak yüce Allah, şu ayette buyurduğu üzere, kitap ehlinin yiyeceklerini müslümanlara mubah kılmıştır:

"Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin yemeğiniz de onlara helaldir." ^{100[100]}

Çünkü onlar semavi bir dine bağlıdırlar ve bu konuda yalancı olsalar da kendilerinin Musa (a.s.) ve İsa'ya (a.s.) tabi olduklarını iddia ederler. Allah (c.c.) bütün insanlara Muhammed'i (s.a.v.) göndermekle, onların dinini neshedip hükümsüz kılmıştır. Fakat Allah (c.c.) yüce bir hikmet ve gözettiği bazı sırları sebebiyle kitap ehlinin yiyeceklerini ve kadınlarını bize helal kılmıştır ki; ilim ehli bu sırları açıklamış-

^{100[100]} Maide: 5/5

lardır. Ancak putperestler ile peygamberlerin, velilerin ve başkalarının ölülerine tapan müşriklerin durumu bunun aksinedir. Çünkü müşriklerin dinlerinin aslı olmadığına şüphe yoktur. Onların din kabul ettikleri şey batıldır, kestikleri ölü hükmünde olduğundan yenmesi caiz değildir.^{101[101]}

'Seni Cin Çarpsın' Demenin Hükümü:

Bir kimsenin diğerine "Seni cin çarpsın!", "Seni cin alıp götürsün", "Şeytan seni alıp uçursun!" demesine ve buna benzer sözler, sövme ve küfretme kapsamına girer. Diğer sövme ve küfretme çeşitlerinde olduğu gibi müslümanlar arasında bunların söylenmesi de caiz değildir. Bu sözleri söyleyenlerin, cinlerin Allah'ın (c.c.) izni ve iradesi olmaksızın insanlara herhangi bir şey yapabileceğine inanması dışında, bu yaptıklarının şirkle herhangi bir ilgisi yoktur. Her kim, cinler veya diğer mahlukat hakkında böyle bir şeye inanırsa, o kimse bu inancı sebebiyle kafir olur. Çünkü her şeyin sahibi, her şeye

^{101[101]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/35-36.

gücü yeten, fayda ve zarar veren ancak Allah'tır. O'nun müsaadesi, iradesi ve takdiri olmaksızın hiçbir şey olmaz. Yüce Allah (c.c.) da Rasulullah'a (s.a.v.) bu büyük esası insanlara haber vermesini emrederek şöyle buyurmuştur:

"De ki: "Ben kendime, Allah'ın dilediğinden başka ne bir fayda ne de bir zarar verme gücüne sahibim. Eğer gaybi bilseydim, elbette çok hayır (mal ve menfaat) elde ederdim ve bana kötülük de dokunmazdı. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim." ^{102[102]}

İnsanların efendisi ve en üstünü olan Rasulullah (s.a.v.), Allah'ın (c.c.) dilemesi dışında kendi nefsine fayda ve zarar verneye kadir değilse, ondan başka diğer insanlar nasıl kadir olabilirler? Bu anlamdaki ayetler çoktur. ^{103[103]}

^{102[102]} A'raf: 7/188

^{103[103]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/36-37.

Kahin vb. Kimselere Gitmenin Hükümü:

Kahin, sihirbaz, müneccim vb. gaibten haber verenlere herhangi bir şey sormak caiz değildir. Onlara inanıp tasdik etmek, çok daha kötü ve çirkindir. Hatta Rasulullah'ın (s.a.v.) şu hadisinden dolayı küfrün şubelerinden biridir:

"Kim bir kahine gider de ondan bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz." ^{104[104]}

Hadisi Müslim, Sahih'inde rivayet etmiştir. Yine Müslim Sahih'inde Muaviye İbn el-Hakem es-Sülemi'den (r.a.), Rasulullah'ın (s.a.v.) kahinlere gidip onlara soru sormayı yasakladığını rivayet etmiştir. Sünen müellifleri de Rasulullah'ın (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmişlerdir:

"Bir kahine gidip de ona inanan kimse, Muhammed'e nazil olan şeyleri inkar etmiş olur."

^{104[104]} Müslim Selam: 125.

Bu anlamdaki hadisler çoktur. Yukarıda geçtiği üzere, Rasulullah'ın (s.a.v.) ondan menetmesi ve sakındırması sebebiyle; müslümanların ister tıp ismiyle veya başka bir isimle olsun, gaibten haber verme işleriyle uğraşan ve müslümanlardan gerçeği gizleyip onları aldatan kahin, müneccim, sihirbaz v.b. kişilere soru sormaktan sakınmaları gereklidir.

Hasta erkeğin sarığını veya hasta kadının başörtüsünü veyahut buna benzer bir şeyini kokladığında, tıp adına, bilinmeyen durumları bildiğini iddia ederek -hastanın sarığını ve benzeri eşyalarını koklamakla ilgili bir delil olmadığı halde- bu erkek ve kadın hasta, şöyle yaptı böyle yaptı diyerek gayptan haber veren insanlar da bu sınıfa girerler. Şüphesiz kendisinin tıp bilgisi olduğunu, hastalık çeşitleri ve sebeplerini bildiğini söylemesindeki maksat, halkı aldatmaktır. Bazen onlara bazı ilaçlar verir ve Allah'ın (c.c.) takdiri ile hasta tevafuken iyileşir, insanlar da hastanın onun verdiği ilaçlar sebebiyle iyileştiğini zannederler. Bazen de hastalık,

^{105[105]} Tirmizi, Taharet: 102, İbni Mace, Taharet: 122. 38

tıp ile ilgili bilgisi olduğunu iddia eden bu kimseye hizmet eden ve gayba dair bildiklerini ona haber veren bazı cin ve şeytanlar sebebiyle de olabilir. O adam bu cin ve şeytanların verdikleri haberlere dayanır, onların istedikleri birtakım ibadetlerle cin ve şeytanları memnun eder; onlar da bu hastadan uzaklaşırlar ve ona verdikleri eziyete son verirler. Cinler, şeytanlar ve onları kullananlarla ilgili bu gibi şeyler bilinen olaylardır.

Müslümanların bu gibi şeylerden sakınmaları ve başkalarına da terketmelerini tavsiye etmeleri, bütün işlerinde yalnız yüce Allah'a güvenip O'na tevekkül etmeleri gerekir. Dînin müsaade ettiği okuyup üflemede, mubah olan ilaçları kullanmada, akla ve duyguya dayanan yollarla hastayı muayene edip kesin teşhis koyan doktorlara giderek tedavi olmakta ise bir mahzur yoktur. Nitekim Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Allah her hastalığın çaresini de yaratmıştır. Bu çareyi bilen bilir, bilmeyen bilmez. (Bilgisi olan onu bilir, bilgisi olmayan bilmez.)" ^{106[106]}

^{106[106]} Buhari, Tıbb: 1, Ebu Davud, Tıbb: 1, Tirmizi, Tıbb: 2, İbni Mace, Tıbb: 1.

"Her hastalığın ilacı vardır. Hastalığın ilacı bulunduğunda Allah'ın izniyle hasta iyileşir." ^{107[107]}

"Allah'ın kulları, tedavi olun. Ancak haram ile tedavi olmayın." ^{108[108]}

Bu anlamdaki hadisler çoktur.

Yüce Allah'tan bütün müslümanların durumlarını düzetmesini, kalp ve bedenlerini bütün kötülüklerden korumasını, kalplerini hidayet üzere birleştirmesini, bizleri ve onları fitnelerin saptırması ile şeytana ve ona tabi olanlara itaat etmekten korumasını niyaz ederiz. Şüphesiz O her şeye gücü yetendir. Güç ve kudret, ancak yüce Allah'tandır. Allah (c.c), kulu ve elçisi Muhammed'e (s.a.v.) ve onun aline ve ashabına salat ve selam etsin ve onları mübarek kılsın. ^{109[109]}

^{107[107]} Müslim, Selam: 26.

^{108[108]} Ebu Davud, Tıbb: 11.

^{109[109]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/37-39.

ALLAH'TAN BAŞKASINDAN YARDIM İSTEMENİN HÜKMÜ

Abdülaziz b. Abdullah b. Baz'dan, muhterem kardeşimiz (.....)e. Allah (c.c.) bütün hayırlı işlerde onu başarılı kılsın. Amin.

Allah'ın selamı rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Allah (c.c.) sizi hidayete erdirmiş. Değerli mektubunuzu aldım. Mektupta yazdıklarınızdan anlaşıldığına göre memleketinizde, Allah'ın onlarla ilgili hiçbir delil indirmediği kimi bidat ve kimi de şirk olan zikirlerle bağlanan insanlar varmış. Bunları da müminlerin emiri Ali İbn Ebi Talib (r.a.) ile başka kimselere nispet ediyorlarmış. Kendilerini Allah'a (c.c.) yaklaştırdığını zannederek, bunları zikir meclislerde veya (akşam namazından sonra) mescitlerde okuyorlarmış. Mesela, "Ey Allah'ın adamları! Allah

hakki için, Allah'ın yardımıyla bize yardım edin ve Allah'ın izniyle yardımcı olun." gibi sözleri; "Ya akitab (kutuplar) ya evtad, ya seyyidler, ey medet sahipleri bize yardım edin! Allah (c.c.) için şefaati olun. Bu kulunuz ayrılmaksızın durup kapınızda bekliyor, kusurundan endişe ediyor. Medet ya Rasulallah! Sizden başka gidecek kimsem yok. Arzumu ancak siz yerine getirirsiniz. Siz Allah'ın en hayırlı kullarısınız. Şehitlerin efendisi Hamza (r.a.) hürmetine! Sizden bize yardım edecek olanlar hürmetine! Duamıza karşılık ver, Ya Rasulallah!" gibi sözleri, "Allahım! Senin yüce sırlarının ortaya çıkması ve Rahmani nurlarının yayılması için vesile kıldığın ve bu suretle Rabbani makamın vekili ve senin zati sırlarının halifesi olana salat eyle..." gibi sözleri bu zikirlerdendir.

Siz bu sözlerden hangisinin bidat, hangisinin şirk olduğunun ve bu dua ile dua eden imamın arkasında namaz kılmanın sahih olup olmadığının açıklanmasını istiyorsunuz. Bütün söyledikleriniz anlaşılmıştır ve cevabı da şöyledir:

Hamd yalnız Allah'adır. Salat ve selam da ondan sonra peygamber gelmeyecek olana, aline, ashabına

ve Kıyamete kadar onun hidayeti ile hidayete erenlerin üzerine olsun.

Yüce Allah mahlukatı, hiçbir şeyi ortak koşmaksızın yalnız kendisine kulluk etmeleri için yaratmış ve onlara peygamberler göndermiştir. Nitekim Allah (c.c.) da bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." ^{110[110]}

Kulluk, Allah'ın ve elçisinin emrettiklerini yapmak ve yasakladıklarını terketmek suretiyle, yüce Allah'a (c.c.) ve elçisi Muhammed'e (s.a.v.) itaat etmektir.

Bu da, Allah'a (c.c.) ve Rasulüne (s.a.v.) iman, amelleri ihlas ile sadece Allah (c.c.) için yapmak, bununla birlikte Allah'ı (c.c.) çok sevmek ve ona boyun eğmekten kaynaklanmalıdır. Nitekim Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Hamd alemlerin Rabbi, Rahman, Rahim ve Din gününün sahibi olan Allah'a mahsustur. (Ya Rabbi!) Ancak sana kulluk eder ve yalnız senden yardım isteriz." ^{111[111]}

^{110[110]} Zariyat: 51/56

^{111[111]} Fatiha: 1/1-5

Allah (c.c), bu ayetlerde kulluk edilmeye ve yardım istenmeye yalnız kendisinin layık olduğunu açıklamıştır. Yine Aziz ve Celil olan Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Öyleyse dini yalnız kendisine halis kılarak Allah'a dua et. İyi bil ki, halis din yalnız Allah'ındır."

112[112]

"Kafirlerin hoşuna gitmese de siz, dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na yalvarın." 113[113]

"Mescitler Allah'a mahsustur. Öyleyse oralarda Allah ile beraber bir başkasına dua etmeyin." 114[114]

Bu anlamdaki ayetler çoktur ve hepsi de kulluk konusunda Allah'ı (c.c.) birlemek gerektiğine delalet etmektedir. Bütün çeşitleriyle birlikte duanın ibadet sayıldığı bilinmektedir. Gerek bu ayet-i kerimelere, gerek bu anlamdaki diğer ayetlere göre bir kimsenin Rabbinden başkasıyla dua etmesi ve O'ndan başkasından yardım dileyip ona yalvarması caiz değildir. Ancak bunlardan başka diğer normal maddi işlerde ve durumlarda, halen hayatta olan bir

112[112] Zümer: 39/2-3

113[113] Mü'min: 40/14

114[114] Cin: 72/18

insandan gücünün yettiği bir şeyi istemek caizdir. Çünkü bunlar ibadet değildir. Bilakis gücünün yettiği basit durumlarla ilgili olarak insanın hayatta olan bir kimseden yardım istemesi Kur'an Sünnet ve icma ile caizdir. Mesela oğlundan, hizmetçisinden, köpeğinden vb. kimselerden başına gelen kötülüğü uzaklaştırma konusunda yardım istemesi veya bunlara yalvarması gibi... Yine insanın hayatta ve yakınında olan güçlü bir insandan veya uzakta olan birinden, yazışma ve benzeri maddi vasıtalarla haberleşerek, evinin yapılması yahut arabasının tamiri v.b. şeylerde yardım istemesi de bu kabildendir. Musa (a.s.) kıssasıyla ilgili şu ayet de bu türden caiz olan bir davranıştır:

"Kendi taraftarlarından olan adam, düşmanlarından olan kimseye karşı Musa'dan yardım istedi." ^{115[115]}

Cihat, savaş v.b. şeylerde insanın yakınlarından yardım istemesi de böyledir. Fakat ölüler, cinler, melekler, ağaçlar ve taşlardan yardım istemek, en büyük şirktir ve daha önceki putperest müşriklerin Uzza, Lat ve diğer putlarına karşı yaptıkları

^{115[115]} Kasas: 28/15

amellerdendir. Hastaları iyileştirmek, kalpleri hidayete kavuşturmak, Cennete girmek, Cehennemden kurtulmak vb. Allah'tan (c.c.) başkasının gücünün yetmediği şeylerde, veli olduğuna inanılan hayattaki bir kimseden yardım dilemek ve istemek de bunun gibidir. Daha önceki ayetlerle birlikte bu anlamdaki diğer bütün ayet ve hadisler, her konuda kalplerin Allah'a (c.c.) yöneltilmesi ve kulluğun yalnız Allah'a (c.c.) has kılınması gerektiğine delalet etmektedir. Çünkü daha önceki ayetlerde geçtiği üzere, kullar bunun için yaratılmışlar ve bununla emrolunmuşlardır. Allah (c.c), bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Allah'a kulluk edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın." ^{116[116]}

"Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a has kılarak O'na kulluk etmeleri emredilmişti." ^{117[117]}

Muaz'dan (r.a.) Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, hiçbir şeyi ortak koşmaksızın O'na kulluk etmeleridir." ^{118[118]}

^{116[116]} Nisa: 4/36

^{117[117]} Beyyine: 98/5

^{118[118]} Daha önce geçti.

İbn Mesud'dan (r.a.) Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

"Allah'a ortak koşan kimse Cehenneme girer."

119[119]

İbn Abbas'tan; (r.a.) Rasulullah (s.a.s.) Muaz'i (r.a.) Yemen'e gönderdiğinde ona şöyle buyurmuştur:

"Sen Kitap ehlinden bir kavme gideceksin. Onları ilk önce Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına şehadet etmeye davet et." 120[120]

Diğer bir rivayette:

"Onları Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına ve benim Allah'ın elçisi olduğuma şehadet etmeye davet et."

Buhari'nin başka bir rivayetinde ise "Onları Allah'ı birlemeğe davet et." şeklindedir.

Tarik b. Üşeym'den (r.a.) Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Allah'ı birleyip Allah'tan başka kendisine kulluk edilen şeyleri inkar eden kimsenin malı ve canı haram

119[119] Buhari; Eyman: 19, Tefsir: 22, Ahmed; 1/27,402,462-464.

120[120] Buhari, Meğazi: 62, Zekat: 1,(Miislim; İman: 29, Ebu Davud; Zekat: 5, Tirmizi; Zekat: 6, Nesai; Zekat: 46, İbni Mace; Zekat: 1, Ahmed; 1/232,233

olur; hesabı ise Allah Azze ve Celle'ye aittir." ^{121[121]}

Bu anlamdaki hadisler pek çoktur. İslam dininin aslı ve esası, her şeyin başı ve farzların en önemlisi, insanlarla cinlerin yaratılmasının ve bütün peygamberlerin gönderilmesinin hikmeti tevhittir. Nitekim buna delil teşkil eden ayetler daha önce geçmişti. Bu ayetlerden bazıları:

"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." ^{122[122]}

"Andolsun ki, her ümmete: 'Allah'a kulluk edin, tağutlardan kaçının' diyen peygamberler göndermişizdir." ^{123[123]}

"Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona: 'Benden başka ibadete layık ilah yoktur, o halde bana kulluk edin!' diye vahyetmiş olmayalım." ^{124[124]}

Yüce Allah Nuh, Hud, Salih ve Şuayb'ın (onlara salat ve selam olsun) kavimlerine:

"Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur." ^{125[125]} dediklerini bildirmektedir.

^{121[121]} Müslim İman: 8

^{122[122]} Zariyat: 51/56

^{123[123]} Nahl: 16/36

^{124[124]} Enbiya: 21/25

^{125[125]} A'raf: 7/59

Yukarıdaki iki ayetin de delalet ettiği gibi bu, bütün peygamberlerin davetidir. Peygamberlerin düşmanları onların kendilerine, yalnız Allah'a (c.c.) kulluk etmelerini ve O'ndan başka taptıkları putları terketmelerini emrettiklerini itiraf etmişlerdir. Nitekim yüce Allah Ad kıssasında onların Hud'a (a.s.):

"Yalnız Allah'a kulluk etmemizi ve atalarımızın taptıklarını bırakmamızı söylemek için mi bize geldin?" ^{126[126]}

dediklerini bildirmektedir.

Yüce Allah Muhammed'in (s.a.v.) Kureş'i yalnız Allah'a (c.c.) kulluk etmeye ve O'ndan başka taptıkları melek, veliler, put, ağaç vb. şeyleri terketmeye davettiğinde onların şöyle dediklerini bildirmiştir:

"İlahları tek bir ilah mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir." ^{127[127]}

Saffat Suresinde de onların şöyle dediği bildirilmiştir:

"Onlara: 'Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur' denildiğinde şüphesiz büyüklenirler: 'Deli bir

^{126[126]} A'raf: 7/70

^{127[127]} Sad: 38/5

şair yüzünden ilahlarımızı mı terkedelim?" derlerdi."

128[128]

Bu anlamdaki ayetler çoktur.

Allah (c.c.) beni ve seni, dini konularda bilgili ve alemlerin Rabbi hakkında basiret sahibi olmakta muvaffak kılsın. Yukarıdaki ayet ve hadislerden, sualinde belirttiğin bu duaların ve yalvarma şekillerinin hepsinin en büyük şirk çeşitlerinden olduğunu anlamışsındır. Çünkü hepsi de Allah'tan (c.c.) başkasına kulluk etmek ve O'ndan başkasının güç yetiremediği konularda ölü ve gaip kimselerden yardım istemektir. Bu ise önceki putperestlerin şirkinden daha çirkindir. Çünkü öncekiler sadece bolluk zamanlarında Allah'a (c.c.) ortak koşuyor, fakat sıkıntılı durumlarda kulluğu yalnız Allah'a (c.c.) has kılıyorlardı. Zira, yüce Allah'tan başkasının onları sıkıntıdan kurtaramayacağını biliyorlardı. Nitekim yüce Allah o müşrikler hakkında apaçık kitabında şöyle buyurmuştur:

"Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarırlar. Fakat Allah onları salimen ka-

128[128] Saffat: 37/35-36

raya çıkarınca hemen O'na ortak koşarlar." ^{129[129]}

"Denizde bir sıkıntıya düştüğünüz zaman Allah'tan başka yalvardıklarınız kaybolup gider. Fakat O sizi karaya çıkararak kurtarınca yine yüz çevirirsiniz. Gerçekten insan pek nankördür." ^{130[130]}

Şimdiki müşriklerden biri şöyle diyebilir:

"Biz onların bizzat kendilerinin bize fayda verdiklerini, hastalarımızı iyileştirdiklerini yahut fayda ve zarar verdiklerini iddia etmiyoruz; biz ancak bu konularda Allah (c.c.) nezdinde bize şefaati olmalarını diliyoruz."

Bu kimseye şu cevap verilir:

Önceki kafirlerin de niyetleri buydu. Onlar da putlarının bizzat yaratıcı olduğunu, rızıklandığını, yarar ve zarar verdiğini söylemiyorlardı. Nitekim Allah (c.c.) Kur'an'da onlarla ilgili olarak zikrettiği ayetlerde bu hususu reddetmiş ve onların sadece putların şefaati, nüfuzlarını ve kendilerini Allah'a (c.c.) yaklaştırmalarını istediklerini belirtmiştir. Nitekim yüce Allah Yunus Suresinde şöyle buyurmuştur:

^{129[129]} Ankebut: 29/65

^{130[130]} İsrâ: 17/67

"Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar, ne de yarar vermeyen şeylere tapıyorlar ve: 'Bunlar Allah katında bizim şefaathilerimizdir!'" diyorlar. ^{131[131]}

Yüce Allah onların bu iddialarına şöyle cevap vermiştir:

"De ki; 'Allah'ın göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi O'na haber veriyorsunuz?' O, onların koştukları ortaklardan münezzeh ve yücedir." ^{132[132]}

Allah (c.c.) bu ayette, müşriklerin kastettikleri anlamda bir şefaathinin ne gökte, ne yerde varolduğunu bilmediğini açıklamıştır. Allah'ın (c.c.) varlığından haberdar olmadığı bir şey ise yok demektir. Çünkü Allah'a (c.c.) gizli olan hiçbir şey yoktur. Allah (c.c.), Zümer Suresinde de:

"Kitabın indirilmesi, aziz ve hikmet sahibi Allah tarafından. (Ey Muhammed!) Biz bu Kur'an'ı sana hak ile indirdik. Öyleyse sen de dini yalnız kendisine halis kılarak Allah'a kulluk et. İyi bil ki, halis din yalnız Allah'ındır." ^{133[133]} buyurmuş ve kulların ibadeti yalnız kendisine has kılmaları gerektiğini açıklamıştır. Çünkü

^{131[131]} Yunus: 10/18

^{132[132]} Yunus: 10/18

^{133[133]} Zümer: 39/1-3

ibadeti yalnız kendisine halis kılması için Allah'ın (c.c.) Rasulullah'a (s.a.v.) verdiği emir, herkesi kapsayan bir emirdir. Bu ayetteki din kelimesi, ibadet anlamındadır. Daha önce geçtiği üzere ibadet; Allah'a (c.c.) ve Rasulullah'a (s.a.v.) itaat etmek demektir. Dua, yalvarış, korku, ümit, kurban ve adak ibadet konusuna girdiği gibi, Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) yapılmasını emrettikleri namaz, oruç ve diğer şeyler de bu kapsama girerler. Daha sonra, aynı ayetin devamında Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

*"O'nu bırakıp da putlardan dostlar edinenler:
"Onlara, bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz" derler."*

Yüce Allah bu ayeti kerimede kafirlerin, sadece kendilerini Allah'a (c.c.) yaklaştıracığına inandıkları için O'nu bırakıp da putlara taptıklarını açıklamıştır. Gerek geçmişteki gerekse günümüzdeki kafirlerin kastettikleri işte budur. Fakat Allah (c.c.) şu ayetiyle bunu reddetmiştir:

"Şüphesiz ki Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Doğrusu Allah, yalancı

ve inkarcı olan kimseyi doğru yola iletmez." ^{134[134]}

Yüce Allah, putların onları Allah'a (c.c.) yaklaştırdıkları iddiasının yalan olduğunu ve onlara ibadet ettikleri için küfre düştüklerini bildirmiştir. Böylelikle kendisinde zerre miktarı anlayış bulunan kimse, önceki kafirlerin küfür sebebinin peygamberleri, velileri, ağaçları, taşları ve diğer yaratıkları kendileri ile Allah (c.c.) arasında şefaathçi edinmeleri ve nasıl vezirler ve krallar nezdinde şefaathçiler oluyorsa putların da -Allah'ın izni ve rızası olmaksızın- onların ihtiyaçlarını gidereceklerine inanmaları olduğunu bilir. Onlar Allah'ı (c.c.) krallar ve devlet başkanları ile kıyaslamışlar ve 'Nasıl kral ve devlet başkanı nezdinde bir ihtiyacı olan kimse, onun yakın adamlarını ve vezirlerini aracı kılıyorsa, biz de O'nun peygamberlerine ve velilerine kulluk yaparak Allah'a yaklaşıyoruz', demişlerdir. Bundan daha batıl bir şey olamaz. Çünkü yüce Allah'ın benzeri yoktur ve yaratıkları ile kıyaslanamaz. Çünkü Allah (c.c.) şefaathçi olmalarına izin verdiği kimselerden çekinmez ve korkmaz. Zira krallar ve devlet başkanlarının aksine,

^{134[134]} Zümer: 39/3

kulları üzerinde galip ve istediği şekilde tasarruf sahibidir. Halbuki kralların her Şeye g¼c¼ yetmediği gibi her Şeyi de bilmezler. Bu y¼zden g¼çlerinin yetmeyip aciz kaldıkları konularda vezirlerin, saygın adamların ve askerlerinin yardımına muhtaçtırlar. Aynı zamanda onlar, ihtiyacı olan kimselerin ihtiyaçlarının kendilerine iletilmesine muhtaç oldukları gibi, vezirlerin veya yakın adamlarından birinin o kimse hakkında Şefaath dilemesi veya kendisini razı etmesine de ihtiyaç duyarlar. Y¼ce Rabbimiz ise yaratıklarından hiç birine muhtaç değildir ve kullarına karşı annelerinden daha merhametlidir. O adaletle h¼kmeder ve hikmeti, ilmi ve kudreti gereği her Şeyi yerli yerine koyar. Bu y¼zden herhangi bir açıdan O'nun yarattıklarıyla kıyaslanması caiz değildir. Bundan dolayı y¼ce Allah kitabında m¼Őriklerin kendisinin yaratan, rızıklandıran, her Şeyi y¼neten, darda kalana yardım eden, baŐlarındaki k¼t¼l¼kleri gideren, yaşatan ve ¼ld¼ren olduğunu ve buna benzer fiillerini kabul ettiklerini açıklamıştır.

Allah'ın (c.c.) aşağıdaki ayetlerde buyurduğu gibi, peygamberlerle m¼Őrikler arasındaki çatıŐma,

kulluğun yalnız Allah'a has kılınması konusundadır.

Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

"Andolsun onlara; 'Sizi kim yarattı?' diye sorarsan, elbette 'Allah' derler." ^{135[135]}

"De ki: Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? "Onlar: 'Allah'tır!' diyecekler. De ki: "O halde (O'nun azabından) korkmuyor musunuz?" ^{136[136]}

Bu anlamdaki ayetler çoktur.

Peygamberlerle ümmetler arasındaki çatışmanın, kulluğun yalnız Allah'a (c.c.) has kılınması ile ilgili olduğunu gösteren ayetleri zikretmiştim. Keza, yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Andolsun biz her ümmete 'Allah'a kulluk edin ve tağutlardan kaçının' diyen bir peygamber gönderdik."

^{137[137]}

Yüce Allah Kitabının bir çok yerinde şefaathet konusunu açıklamış ve şöyle buyurmuştur:

"O'nun izni olmadan katında kim şefaathet"

^{135[135]} Zuhuruf: 43/87

^{136[136]} Yunus: 10/31

^{137[137]} Nahl: 16/36

edebilir?" ^{138[138]}

"Allah, dilediğine ve hoşnut olduğuna izin vermedikçe, göklerde bulunan nice meleklerin dahi şefaati bir şeye yaramaz." ^{139[139]}

"Onlar (melekler) Allah'ın razı olduğundan başkasına şefaet edemezler ve O'nun korkusundan titrerler." ^{140[140]}

Yüce Allah, kullarının küfrüne değil, şükretmesine razı olduğunu haber vermiştir. Şükretme, O'nun birliğine inanarak emrettiklerini yerine getirmekle gerçekleşir. Nitekim yüce Allah Zümer Suresinde şöyle buyurmuştur:

"Eğer inkar ederseniz bilin ki, Allah sizden müstağnidir ve kullarının küfrüne razı olmaz- Eğer şükrederseniz, faydanız için ondan razı olur." ^{141[141]}

Ebu Hureyre (r.a.):

"Ya Rasulallah! Şefaatinle en bahtiyar olacak kimdir?" diye sorduğunda, Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kalbinden halis olarak 'La ilahe illallah" diyen

^{138[138]} Bakara: 2/255

^{139[139]} Necm: 53/26

^{140[140]} Enbiya: 21/28

^{141[141]} Zümer: 39/7

kimse." ¹⁴²[142]

Diğer bir rivayette, 'kalbinden' yerine 'candan' buyurmuştur.

Enes'ten (r.a) Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır ve her peygamber duasını bu dünyada yapmıştır. Ben ise duamı, Kıyamet Gününde ümmetime şefaath etmek için sakladım. İnşallah, ümmetimden Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmayan kimse ona nail olacaktır." ¹⁴³[143]

Bu anlamdaki hadisler de çoktur.

Yukarıda zikrettiğimiz bütün ayet ve hadisler, ibadetin yalnız Allah'a (c.c) yapılması gerektiğine, Allah (c.c.) dışında, ne peygamberlere, ne de başkalarına herhangi bir surette ibadet etmenin caiz olmadığına ve şefaatin de yüce Allah'a ait olduğuna delil teşkil etmektedir. Nitekim Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"De ki: "Bütün şefaath Allah'ın iznine bağlıdır."

¹⁴²[142] Buhari, İlim: 34, Rikaak: 50.

¹⁴³[143] Buhari, De'avat: 1, Tevhid: 31, Müslim, İman: 334, Muvatta, Kur'an: 26, Tirmizi, De'avat: 141,

144[144]

Bir kimse, ancak Allah'ın (c.c.) şefaatchiye şefaath yetkisi vermesi ve şefaath edilenden razı olmasından sonra şefaate nail olabilir. Daha önce geçtiği üzere, Allah (c.c.) da ancak tevhid ehlinden razı olur.

Müşriklere gelince, yüce Allah'ın buyurduğu üzere onların şefaatten nasipleri yoktur:

"Artık onlara şefaatchilerin şefaathi fayda vermez."

145[145]

"Zalimlerin ne bir dostu, ne de sözü dinlenen bir şefaatchıları yoktur." 146[146]

Yüce Allah'ın buyurduğuna göre, mutlak manada kullanıldığında zulümden kasıt şirktir:

"Kafirler zalimlerin ta kendileridir." 147[147]

"Şüphesiz şirk büyük bir zulümdür." 148[148]

Bazı tarikatçıların mescitlerde ve diğer yerlerde söyledikleri; 'Allahım! Senin yüce sırlarının ortaya çıkması için sebep ve Rahmani nurlarının yayılması için vesile kıldığın, bu suretle rabbani makamın vekili

144[144] Zümer: 39/44

145[145] Müddessir: 74/48

146[146] Mümin: 40/18

147[147] Bakara: 2/254

148[148] Lokman: 31/13

ve senin zati sırlarının halifesi olan kimseye salat eyle' demeleriyle ilgili sorunuza gelince bu sorunun cevabı şöyledir.

Bu ve benzeri sözler, Rasulullah'ın (s.a.v.) aşağıdaki hadiste de sakındırdığı zorlama ve ifrat (aşırılık)a dahildir.

Abdullah b. Mes'ud'dan (r.a) Rasulullah (s.a.v.):

"Dinde aşırı gidenler helak oldular." buyurdu ve bu sözü çok defa tekrarladı. ^{149[149]}

İmam el-Hattabi: el-mütenatti-aşırı gidenler" kelimesi, akıllarının ermediği konulara dalan, kendilerini ilgilendirmeyen meselelere giren kelimcilerin mezhebi üzere, bir şeyi fazla kurcalayıp onu araştırmada gereksiz yere aşırı giden anlamına gelir" demiştir.

Ebu's Saada İbnü'l-Esir, "dinde aşırı gidenlerin" sözde ileri gidip haddi aşan ve var güçleriyle avaz avaz bağırarak kimseler olduğunu, kelimenin üst damak manasına gelen "ennat" kelimesinden alındığını, söz ve fiillerinde haddi aşan herkes için kullanıldığını" belirtmiştir.

^{149[149]} Buhari, İ'tisam: 5, Müslim, İlim: 4. 50

Din bilginlerinden olan bu iki bilginin söylediklerinden zerre miktarı basireti olan herkes anlar ki, Rasulullah'a (s.a.v.) bu şekilde salat ve selam getirmek, yasak olan ve haddi aşan sözlere dahildir. Bu konuda müslüman için meşru olan, Rasulullah'tan (s.a.v) gelen ve kendisine nasıl salat ve selam etmemiz gerektiğini gösteren sahih rivayetleri araştırmaktır. Kişi böyle yaparsa, başka türlü salat ve selama ihtiyaç hissetmez.

Ka'b İbn Ücra (r.a):

"Ya Rasulallah! Sana salat getirmekle emrolunduk. Peki sana nasıl salat getirelim?" diye sorduğunda, Rasulullah (s.a.v.) onlara şöyle demelerini buyurmuştur:

"Allah'ım! İbrahim'e ve İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine rahmet et. Şüphesiz Sen övülmüş ve yücesin. İbrahim'e ve İbrahim ailesine bereket verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de bereket ver. Şüphesiz sen övülmüş ve yücesin." ^{150[150]}

^{150[150]} Buhari, De'avat: 33, Müslim, Salat: 66, Ebu Davud, Salat: 483, Nesai, Sehv: 51, Tirmizi. Vitr: 20.

Ebu Hamid es-Saidi (r.a):

"Ya Rasulallah! Sana nasıl salat getirelim?" diye sorduklarında, onlara şöyle demelerini buyurmuştur:

"Allah'ım! İbrahim alilesine rahmet ettiğin gibi Muhammed ile hanımlarına ve nesline de rahmet et. İbrahim ailesine bereket verdiğin gibi Muhammed ile hanımlarına ve nesline de bereket ver. Şüphesiz sen övülmüş ve yücesin." ^{151[151]}

Beşir İbn Sa'd şöyle demiştir:

"Ya Rasulallah! Allah sana salat getirmemizi emretti. Peki sana nasıl salat getirelim?" Rasulallah (s.a.v.), bir müddet sustuktan sonra şöyle buyurdu:

"Allah'ım! İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed ailesine de rahmet et. İbrahim ailesine alemlerde bereket verdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed ailesine de bereket ver. Şüphesiz sen övülmüş ve yücesin" deyin. Selam ise bildiğiniz gibidir." ^{152[152]}

Rasulullah'dan (s.a.v) sabit olan bu sözler ve benzerleri, Müslümanların Rasulallah'a (s.a.v) salat ve

^{151[151]} Buhari; De'avat: 33; Enbiya: 8, Müslim; Salat: 69, Muvatta; Kasru's Salat: 66, Ebu Davud; Salat: 183, Nesai; Sehv: 54.

^{152[152]} Müslim; Salat: 65, Muvatta; Kasru's-Salat: 67, Tirmizi; Tefsir: Ahzab, Ebu Davud; Salat: 183, Nesai; Sehv: 49.

selam getirmede kullanılmaları gereken sözlerdir. Çünkü Rasulullah (s.a.v) Rabbi hakkında kullanılması gereken sözleri en iyi bilen kişi olduğu gibi, kendisi hakkında kullanılması en uygun olan sözleri de en iyi bilendir.

Fakat senin soruda zikrettiğin sözler gibi haddi aşan ve sonradan uydurulan sözlerle, yanlış manalar taşıyan sözlere gelince; içerisinde haddi aşma ve yapmacık ifadeler bulunması ve yanlış anlamlara çekilebilmeleri sebebiyle bunların kullanılmamaları gerekir. Bu sözler aynı zamanda Rasulullah'ın (s.a.v.) seçtiği ve ümmetine öğrettiği sözlere de aykırıdır. O insanların en bilgilisi ve en iyi nasihat edeni olup, aşırı ve yapmacık şeylerden de en uzak olanıdır. Rabbinin en değerli salat ve selamı onun üzerine olsun.

Tevhid ile şirkin hakikati ve bu konuda geçmişteki müşriklerle günümüzdeki müşriklerin içinde bulundukları durum arasındaki farkla ilgili açıklamamızın ve Rasulullah'a (s.a.v) getirilecek salatın meşru olan şeklini açıklamak amacıyla zikrettiğimiz delillerin, gerçeği arayan kimse için yeterli ve doyurucu olmasını diliyorum. Ancak gerçeği öğrenme

isteği olmayan kimse nefsinin arzusuna kapılmıştır. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"(Ey Muhammed!) Eğer sana cevap veremezlerse, onların sadece heveslerine uyduklarını bil. Allah'tan bir yol gösterici olmadan sadece hevesine uyan kimseden daha sapık kim olabilir? Şüphesiz ki Allah zalim kavmi doğru yola eriştirmez." ^{153[153]}

Yüce Allah bu ayet-i kerimede, elçisi Muhammed'i (s.a.v) tebliğ için gönderdiği hidayet ve hak dine göre, inananların ikiye ayrıldığını açıklamıştır. Bunlardan biri Allah (c.c.) ve elçisinin davetine karşılık vermişken, diğeri hevesine uymaktadır. Yüce Allah ise, Allah'tan (c.c.) bir yol gösterici olmadan hevesine uyandan daha sapık kimse olmadığını haber vermiştir.

Aziz ve Celil olan Allah'tan, bizleri, sizleri ve diğer kardeşlerimizi hevesimize uymaktan korumasını, Allah (c.c.) ve Rasulü'nün (s.a.v.) davetine uyan, şeriatini yücelten, şeriata aykırı olan her türlü bidat ve şahsi arzulardan sakınanlardan eylemesini dileriz. Şüphesiz ki O, cömert ve kerimdir.

^{153[153]} Kasas: 28/50

Allah'ın salat ve selamı kulu ve elçisi Muhammed (s.a.v.), ali, ashabı ve Kıyamet gününe kadar ona en iyi şekilde tabi olanların üzerine olsun. Amin. ^{154[154]}

Doğru İnancın Yolları

Kitap ve Sünnetten oluşan şer'i delillerle sabittir ki, bütün iş ve sözler doğru bir inançtan çıkarsa doğru ve makbul olur. Doğru olmayan inançtan türeyen işler ve sözler ise batıldır. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Kim imanını inkar ederse, ameli boşa gitmiş olur ve o, ahirette kaybedenlerdendir." ^{155[155]}

Diğer bir ayette de şöyle buyurmuştur:

"Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedildi: "Andolsun, eğer (Allah'a) ortak koşarsan amelin boşa çıkar ve ziyana uğrayanlardan olursun!" ^{156[156]}

Bu anlamdaki ayetler pek çoktur. Allah'ın apaçık Kitabı ve O'nun güvenilir elçisi Muhammed'in (s.a.v.) Sünnetine göre gerçek inanç: Allah'a, meleklerine,

^{154[154]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/40-53.

^{155[155]} Maide: 5/5

^{156[156]} Zümer: 39/65

kitaplarına, peygamberlerine, Ahiret gününe, kaderin hayır ve şerrine inanmak olarak özetlenebilir. Allah'ın yüce Kitabıyla indirdiği ve elçisi Muhammed (s.a.v.) ile gönderdiği gerçek inancın temeli, işte bu altı maddedir. İnanılması gereken, gayba ilişkin diğer bilgiler ve Allah (c.c.) ile elçisi Muhammed'in (s.a.v.) haber verdiği tüm meseleler bu esaslardan çıkar. Kitap ve Sünnette bu altı esasın delilleri çoktur. Aşağıdaki ayetler bu delillerdendir:

"Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik, Allah'a, Ahiret Gününe, meleklerle, kitaplara ve peygamberlere inanmaktır." ^{157[157]}

"Rasul, Rabbinden kendisine indirilene inandı. Müminler de inandılar. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inandı. 'O'nun elçilerinden hiç birini diğerinden ayırdetmeyiz' dediler." ^{158[158]}

"Ey inananlar! Allah'a, Elçisine ve Elçisine indirdiği Kitaba ve daha önce indirmiş bulunduğu kitaba inanın. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını,

^{157[157]} Bakara: 2/177

^{158[158]} Bakara: 2/285

peygamberlerini ve Ahiret Gününü inkar ederse o, uzak bir sapıklığa düşmüştür." ^{159[159]}

"Bilmez misin ki Allah gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Bu (bilgisi), bir kitap içindedir. Bu, Allah'a kolaydır." ^{160[160]}

Bu esaslara delalet eden hadisler de pek çoktur. Müslim'in Sahih'inde müminlerin emiri Ömer İbn el-Hattab'dan (r.a.) rivayet ettiği ünlü hadis bunlardandır. Bu hadiste Cebrail (a.s.), Muhammed'e (s.a.s.) imandan sormuş ve şu cevabı almıştı:

"İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, elçilerine, Ahiret Gününe, kaderin hayır ve şerrine inanmandır." ^{161[161]}

İşte inanılması gerekli olan Allah (c.c), Ahiret Günü ve diğer gayba ilişkin şeylerin hepsi bu altı esastan türemiştir. ^{162[162]}

1- Allah'a İman:

^{159[159]} Nisa: 4/136

^{160[160]} Hac: 22/70

^{161[161]} Buharî; İman: 1, Müslim; İman: 1, Nesai; İman: 6, Ebu Davud; Sünnet: 17, Tirmizi; İman: 4.

^{162[162]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/54-55.

Yalnız O'nun ibadet edilmeye layık yaratıcı ilah olduğuna inanmak. Çünkü kulları yaratan, onlara ihsanda bulunan, onları besleyen, gizli-açık her şeylerini bilen, itaat edenleri ödüllendirmeye, isyan edenleri cezalandırmaya gücü yeten yalnız O'dur. Aşağıdaki ayetlerde buyurduğuna göre, Allah (c.c), insanları ve cinleri ancak kendisine kulluk etmeleri için yaratmıştır:

"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. Ben onlardan rızık istemiyorum. Şüphesiz rızık veren, sağlam kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır." ^{163[163]}

"Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki, (Allah'ın azabından) korunasınız. O (Rab) ki, yeri sizin için döşek, göğü de bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı. Öyleyse bile bile Allah'a eşler koşmayın." ^{164[164]} ayetlerinde buyurduğu gibi yüce Allah, bu gerçeği açıklayıp buna davet etmek ve buna aykırı şeylerden sakındırmak için peygamberler

^{163[163]} Zariyat: 51/56-58

^{164[164]} Bakara: 2/21-22

gönderip, kitaplar indirmiştir:

"Andolsun biz, her millete: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik." ^{165[165]}

"Senden önce hiçbir rasul göndermedik ki ona: 'Benden başka ibadete layık ilah yoktur, bana kulluk edin!' diye vahyetmiş olmayalım." ^{166[166]}

"Bu, ayetleri sağlamlaştırılmış, sonra da Hakim ve Habir olan Allah tarafından geniş geniş açıklanmış bir kitaptır. Ta ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyesin. Şüphesiz ben size, O'nun tarafından (gönderilmiş) bir müjdeci ve uyarıcıyım." ^{167[167]}

Bu kulluğun hakikati; kulun dua, korku, umut, namaz, oruç, kurban, adak vb. bütün ibadetlerini büyük bir istek, sevgi ve derin bir saygı ile yalnız Allah (c.c.) için yapmasıdır. Aşağıdaki ayetlerde görüldüğü gibi Kur'an-ı Kerim'in çoğu, bu büyük esası açıklamak için inmiştir:

"Öyleyse sen de dini yalnız kendisine halis kılarak Allah'a kulluk et. İyi bil ki halis din yalnız Allah'ındır."

^{165[165]} Nahl: 16/36

^{166[166]} Enbiya: 21/25

^{167[167]} Hud: 11/1-2

168[168]

"Rabbin, yalnız kendisine ibadet etmenizi emretti." ^{169[169]}

"Kafirlerin hoşuna gitmese de siz, dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na dua edin." ^{170[170]}

Muaz'dan (r.a.) rivayet edilen hadiste Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın, kulları üzerindeki hakkı, yalnız kendisine ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır."^{171[171]}

Allah'ın (c.c), kullarına farz kıldığı İslam'ın beş esasına inanmak da, Allah'a (c.c.) iman kapsamına girer. Bunlar: Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına, Muhammed'in (s.a.v.) de Allah'ın (c.c.) elçisi olduğuna tanıklık etmek, namaz kılmak, zekat vermek, oruç tutmak, gücü yetenlerin hac için Kabe'ye gitmeleri ve bunlardan başka temiz şeriatin koyduğu diğer farzlara inanmaktır.

Bu esasların en önemlisi ve en büyüğü, Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına ve

^{168[168]} Zümer: 39/2-3

^{169[169]} İsrâ: 17/23

^{170[170]} Mü'min: 40/14

^{171[171]} Daha önce geçti.

Muhammed'in (s.a.v.), Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık etmektir. Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına tanıklık etmek, ibadetin başkasına değil, sadece Allah'a (c.c.) yapılmasını gerektirir. "La ilahe illallah'ın" manası işte budur. Bu demektir ki Allah'tan başka ibadet edilmeye layık gerçek bir mabud yoktur. Allah'tan başka tapılan insan, melek, cin ve benzeri şeylerin hepsi ibadete layık olmayan sahte ilahlardır. Yüce Allah'ın ayetinde de buyurduğu gibi gerçek mabud, yalnız Allah'tır (c.c):

"(Böyledir) Çünkü Allah haktır, O'ndan başka yalvardıkları batıldır." ^{172[172]}

Daha önce de geçtiği gibi yüce Allah, insanları ve cinleri bu esas için yaratmış, onlara buna uymalarını emretmiş, bunun için rasuller göndermiş, kitaplar indirmiştir.

Bu gerçek düşünölmeli ki, bu esası bilmediklerinden dolayı bu ümmetin çoğunun içine düştüğü hata anlaşölsün. Onlar cehaletleri yüzünden, Allah (c.c.) ile birlikte başkalarına da ibadet ettiler, Allah'ın hakkını başkalarına verdiler. Yardım ancak

^{172[172]} Lokman: 31/30

Allah'tandır.

Allah'a imanın gereklerinden biri de: Allah'ın, kainatın yaratıcısı, ilmi ve kudretiyle insanların kendilerinin ve yaptıkları işlerin yöneticisi, dünya ve ahiretin sahibi, bütün alemlerin Rabbi olduğuna, kendisinden başka yaratıcı ve rab bulunmadığına inanmaktır. O, kullarını ıslah, dünya ve ahirette kurtuluş ve mutluluklarını sağlayacak esaslara davet için peygamberler göndermiş, kitaplar indirmiştir. Aşağıdaki ayetlerde buyurduğu gibi yüce Allah'ın, yaptığı bu işlerde hiçbir ortağı yoktur.

"Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeyin yöneticisidir." ^{173[173]}

"Rabbimiz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden, gündüzü durmadan kovalayan gece ile bürüyen, güneşi, ayı, yıldızları buyruğuna baş eğdirerek yaratan Allah'tır. İyi bilin ki, yaratma da emir de O'nundur". Alemlerin Rabbi olan Allah, yücedir." ^{174[174]}

Allah'ın güzel isimlerine ve yüce sıfatlarına;

^{173[173]} Zümer: 39/62

^{174[174]} A'raf: 7/54

bunları tahrif etmeden, bozmadan, niteliğini değiştirmeden, her hangi bir şeye benzetmeden, aziz kitabında geçtiği ve güvenilir elçisinin haber verdiği gibi inanmak da Allah'a imanın gereklerindendir. Bunları olduğu gibi, mahiyetini araştırmadan, kabul etmek ve anlamlarına inanmak, Allah'ı (c.c.), yaratıkların sıfatlarına benzetmeden, kendisine yaraşır biçimde bu sıfatlarla nitelendirmek gerekir. Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Zatına benzer hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." ^{175[175]}

"Allah'a misaller vermeye (birtakım benzerler ortaya çıkararak Allah'ı onlara benzetmeye ve O'nu koştuğunuz ortaklarla kıyaslamaya) kalkmayın! Çünkü Allah (benzetme yapmayı) bilir, siz ise bilmezsiniz." ^{176[176]}

İşte Allah'ın elçisi Muhammed'in (s.a.v) ashabından ve onlara güzelce tabi olanlardan oluşan Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'in inancı budur. İmam Ebu'l-Hasan el-Eş'ari'nin (Allah rahmet eylesin) "el-

^{175[175]} şura: 42/11

^{176[176]} Nahl: 16/74

Makalat" adlı kitabında naklettiği inanç da budur.

EI-Evza'i (Allah rahmet etsin) şöyle demiştir:

"Ez-Zühri ve Mekhul, sıfat ayetlerinden sorulduklarında: 'Olduğu gibi kabul edin!' dediler."

El-Velid İbn Müslim (Allah rahmet etsin) de şöyle demiştir:

"Malik, Evza'i, Leys İbn Sa'd ve Süfyan-i Sevri (Allah onlara rahmet etsin) sıfatlarla ilgili hadislerden sorulduklarında hepsi de:

"Bunları mahiyetini araştırmadan, olduğu gibi kabul edin' dediler."

Evza'i şöyle demiş:

"Biz aramızda tabiilerin en çok bulunduğu sıralarda 'Yüce Allah Arşı üzerindedir' der ve hadislerde sözü edilen sıfatlara olduğu gibi inanırdık!"

İmam Malik'in hocası Rebia İbn Ebi Abdi'r-Rahman (Allah onlara rahmet etsin), istiva'dan sorulduğunda şöyle dedi:

"İstiva malumdur, keyfiyeti bilinmez. Peygamberlik Allah (c.c.) tarafından verilir. Elçinin görevi açıklamak, bizim görevimiz tasdik etmektir." İmam Malik de aynı şeyden sorulduğunda şöyle dedi:

"İstiva bilinmektedir. Keyfiyeti bilinmez, ona inanmak vacip ve ondan sormak bid'attir." Sonra soru sorana:

"Seni kötü biri olarak görüyorum" dedi ve onun, huzurundan çıkarılmasını emretti. Müminlerin annesi Ümmü Seleme'den (Allah ondan razı olsun) de aynı mana rivayet edilmiştir.

İmam Ebu Abdurrahman Abdullah İbn Mübarek (Allah rahmet etsin) de şöyle demiştir:

"Rabbimizi, göklerin üstünde, Arşı üzerinde, yaratıklarından tamamen ayrı biliriz."

Bu konuda imamların sözleri çoktur. Bunların hepsini burada nakletmek mümkün değildir. Bu konuda daha fazla bilgi sahibi olmak isteyen, Sünnet bilginlerinin yazdıkları kitaplara başvursun. Mesela İmam Ahmed'in oğlu Abdullah'ın "es-Sünnet" kitabı, İmam Muhammed İbn Huzeyme'nin "et-Tevhid" kitabı, Ebu'l-Kasım el-Lalkai et-Taberi'nin "es-Sunnet" kitabı, Ebubekr İbn Ebi Asım'ın "es-Sunnet" kitabı ile Şeyhülislam İbn Teymiyye'nin Hama halkına cevabı bu eserlerdendir. Bu son eser, çok yararlı, önemli bir cevaptır ki merhum şeyh, bu eserde Ehl-i Sünnet

inancını açıklayarak onların bir çok sözlerini, dediklerinin doğruluğunu, muhaliflerinin sözlerinin yanlışlığını gösteren şer'i ve akli delilleri nakletmiştir. "Tedmuriyye" adlı risalesi de böyledir. Orada Ehl-i Sünnet inancını ve muhaliflerinin yanlışlarını nakli ve akli delillerle öyle güzel açıklamıştır ki, bu açıklamalar gerçeği öğrenmek amacıyla temiz niyetle okuyanlara gerçeği gösterir ve batılın beynini dağıtır. İsim ve sıfatlar konusunda Ehli Sünnet inancına ters düşen herkes, mutlaka nakli ve akli delillere ters düşer, kabul ettiği ve reddettiği şeylerin hepsinde açık bir çelişki içerisine girer.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ise, yüce Allah'ın büyük Kitabında kendisi hakkında söylediği ve elçisi Muhammed'in (s.a.v.) sahih Sünnetinde Allah (c.c.) için bildirdiği sıfatları, hiçbir şeye benzetmeden aynen kabul etmişler, ve O yüce Zatı yaratıklara benzemekten tenzih ettikleri gibi sıfatlarını hükümsüz ve anlamsız bırakmaktan da kaçınmışlar, böylece çelişkiye düşmemeyi başarmışlardır. Onlar bütün söylediklerinde delillere dayanmışlardır. İşte Allah'ın (c.c), peygamberleriyle gönderdiği gerçeğe sarılan ve

bütün çabasını bunu izah için harcayan, Allah'tan (c.c.) kendisini başarıya ulaştırmasını dileyen kimseyi başarıya ulaştırmak, Allah'ın hakim yasasıdır. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Hayır, biz hakkı batılın üstüne atarız da, onun beynini parçalar, batılın derhal canı çıkar." ^{177[177]}

"Onların getirdiği her misale (her batıl soruya) karşı mutlaka biz sana, (o batılı yok edecek) gerçeği ve en güzel açıklamayı getiririz." ^{178[178]}

Hafız İbn Kesir, ünlü tefsirinde:

"Rabbimiz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arşa istiva etti" ^{179[179]} ayetini tefsir ederken güzel bir söz söylemiştir. Büyük yararı olacağı düşüncesiyle bu metni burada nakletmek yerinde olur:

"Bu konuda insanlar çok şeyler söylemişlerdir. Burası bu sözleri nakletmenin yeri değildir. Biz sadece İmam Malik, Evza'i, Sevri ve Leys İbn Sa'd, Şafii, İmam Ahmed, İshak İbn Raheveyh ve benzeri salih selefin görüşüne uyarız. Bu da sıfatları nasılsız, bir şeye

^{177[177]} Enbiya: 21/18

^{178[178]} Furkan: 25/33

^{179[179]} A'raf: 7/54

benzetmeden ve anlamlarını boşaltmadan, olduğu gibi kabul etmektir. Benzeticilerin zihinlerine gelen zahir manalar, Allah'a isnat edilemez. Çünkü yaratıklarından hiçbir şey Allah'a benzemez. Nitekim ayet-i kerimede:

"Zatına benzer hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görürdür." ^{180[180]} buyrulmuştur.

Bu konuda daha açıklayıcı bilgi edinmek isteyenlere aşağıdaki eserleri okumalarını tavsiye ederiz:

- 1)** Fethu'l-Mecid Şerhu Kitabı't-Tevhid
- 2)** Nevevi'nin el-Ezkar'ı
- 3)** Riyazu's-Salihin
- 4)** El-Akidetu'l-Vasitiyye
- 5)** Keşfu's-Şubuhat
- 6)** El-Usulu's-selaseh
- 7)** İbn Kesir Tefsiri
- 8)** Es-Sunen ve'l-Mubtedeat.
- 9)** El-İbda' fi Madarri'l-İbtida
- 10)** Zadu'l-Mead fi Hedyi Hayri'l-İbad
- 11)** İğasetu'l-Lehfân min-Mesaidi's-Şeytan

^{180[180]} Şura: 42/11

12) İktidau's-Sirati'l-Mustakim fi Muhalefeti Ashabi'1-Cehim.

Buhari'nin hocası Nuaym İbn Hammad el-Huzai ve benzeri imamlar:

"Allah'ı yarattıklarına benzeten, Allah'ın (c a), kendisini nitelendirdiği şeyleri inkar eden kafir olur." demişlerdir. Allah'ın (c.c.) kendisini ve elçisinin O'nu nitelendirmesinde teşbih yoktur. Açık ayetlerde ve sahih hadislerde anlatılanları, Allah'ın zatına yakışır biçimde kabul eden ve Allah'tan (c.c.) eksiklikleri kaldıran kimse hidayet yoluna girmiştir.^{181[181]}

2- Meleklerle İman:

Meleklerle iman, onlara ismi bildirilenlere ismiyle, bildirilmeyenlere de genel olarak inanmayı içerir. Müslüman, Allah'ın (c.c.) melekleri olduğuna ve onları kendisine itaat için yarattığına inanır. Allah (c.c.) onları, kendisinden önce konuşmayan, buyruğunu derhal yerine getiren şerefli kulları olarak nitelendirmiştir:

^{181[181]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/55-62.

"(Allah), onların önlerinde ve arkalarında ne varsa (ne yapmış, ne etmişlerse) bilir. (Allah'ın) razı olduğundan başkasına şefa'at edemezler ve O'nun korkusundan titrerler." ^{182[182]}

Melekler, değişik görevlerle yükümlüdürler. Bazıları Arş'ı taşımakla, bazıları Cennet ve Cehennem'in bekçiliğini yapmakla, bazıları kulların yaptıkları işleri tesbit etmek ve onları korumakla görevlidirler. Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) isimlerini bildirdiklerine ayrıntılı olarak inanırız ki; Cebrail, Cehennem'in bekçisi Malik ve Sur'u üflemekle yükümlü İsrail bunlardandır. Aişe'den (r.a.) rivayet edilen hadiste Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Melekler nurdan, cinler halis ateşten, Adem de size anlatılan (toprak) dan yaratıldı." ^{183[183]}

3- Kitaplara İman:

Özetle inanmak gerekir ki Allah (c.c), gerçeği açıklamak ve ona davet etmek için peygamberlerine

^{182[182]} Enbiya: 21/28

^{183[183]} Müslim: 62

kitaplar indirmiştir. Aşağıdaki ayetler de kitaplara inanmayı vurgulamaktadır:

"Andolsun ki, biz elçilerimizi apaçık delillerle gönderdik ve onlarla beraber kitabı ve mizanı (ölçüyü ve adaleti) indirdik ki insanlar adaleti yerine getirsinler." ^{184[184]}

"İnsanlar bir tek ümmet idi. Allah peygamberleri, müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdi; anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetsin diye o peygamberlerle beraber gerçekleri içinde taşıyan kitabı indirdi." ^{185[185]}

Allah'ın (c.c.) isimlerini bildirdiği kitapların hepsine ayrı ayrı inanırız. Bunlar: Tevrat, İncil, Zebur ve Kur'an'dır. Kur'an-ı Kerim, bu kitapların en son indirileni, en üstünü, onların koruyucusu ve doğrulayıcısıdır. Kur'an-ı Kerim, Rasulullah'ın (s.a.v.) sahih Sünneti ile birlikte bütün ümmetin uyması ve uygulaması gereken bir kitaptır. Zira yüce Allah (c.c), elçisi Muhammed'i (s.a.v.), bütün insanlara ve cinlere peygamber olarak göndermiş ve aralarında hükmet-

^{184[184]} Hadid: 57/25

^{185[185]} Bakara: 2/213

mesi için ona Kur'an'ı indirmiştir. Aşağıdaki ayetlerde buyrulduğu gibi, Kur'an'ı gönül dertlerine şifa veren, her şeyi açıklayan, müminlere yol gösteren bir rahmet kılmıştır:

"İşte bu (Kur'an) da mübarek bir kitaptır. Onu biz indirdik. Ona uyun ve Allah'tan korkun ki size acınsın."

186[186]

"Sana bu kitabı, her şeyi açıklayan bir hidayet, bir rahmet ve müslümanlara müjdeci olarak kısım kısım indirdik." 187[187]

"De ki: 'Ey insanlar! Şüphesiz ben göklerin ve yerin mülkü (ve hakimiyeti) kendisinin olan, kentlisinden başka ibadete layık ilah bulunmayan, hem diriltten hem öldüren Allah'ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. O halde Allah'a ve O'nun sözlerine iman eden ümmi peygamber olan Rasulüne iman edin ve ona uyun ki, doğru yolu bulmuş olasınız." 188[188]

4- Peygamberlere İman:

186[186] En'am: 6/155

187[187] Nahl: 16/89. Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/62.

188[188] A'raf: 7/158. Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/63-64.

Peygamberlere de ismi bildirilenlere ismiyle, bildirilmeyenlere de genel olarak inanmak gerekir. Allah'ın (c.c), kulları arasından, onları müjdeleyici, uyarıcı ve hakka davet edici birtakım peygamberler gönderdiğine inanırız. Onların çağrısına uyanlar mutluluğa erişmişler; onlara karşı çıkanlar da pişman ve perişan olmuşlardır. Onların sonuncusu ve en üstünü, peygamberimiz Muhammed b. Abdullah'tır (s.a.v.). Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Andolsun ki biz, her millete içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağutlardan kaçının' diye bir elçi gönderdik." ^{189[189]}

"(Bunları), müjdeleyici ve uyarıcı elçiler (gönderdik) ki, peygamberler geldikten sonra insanların Allah'a karşı bahaneleri kalmasın." ^{190[190]}

"Muhammed, sizin erkeklerinizden birinin babası değil, fakat Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur." ^{191[191]}

Nuh, Hud, Salih, İbrahim ve adı anılan öteki peygamberler gibi Allah'ın (c.c.) isimlerini andığı ve

^{189[189]} Nahl: 16/36

^{190[190]} Nisa: 4/165

^{191[191]} Ahzab: 33/40

Rasulullah'ın (s.a.v.) zikrettiği peygamberlere ayrı ayrı inanırız. Hepsine salat ve selam olsun.^{192[192]}

5- Ahirete İman:

Rasulullah'ın (s.a.v), ahiret hakkında haber verdiği:

Ölümden sonraki kabir sorusu, azabı ve nimeti, Kıyamet gününün şiddet ve dehşeti, Sırat, Mizan, hesap, ceza, mükafat, insanlara yaptıkları işlerin yazılı bulunduğu kitaplarının açılması, kiminin defterini sağ tarafından, kiminin sol tarafından veya arkasından alacağına inanmak, ahirete imanın gereklerindendir.

Muhammed'e (s.a.v.) verilecek Havz'a, Cennete, Cehenneme, müminlerin Cennette Allah'ı (c.c.) göreceklerine, Allah'ın (c.c.) kendilerine hitap edeceğine, Kur'an ve Sünnette haber verilen ahiretle ilgili diğer konuların hepsine inanmak ve bunları Allah (c.c.) ve Rasulünün (s.a.v.) açıkladığı biçimde doğrulamak da ahirete inanmanın gereklerindendir.

^{192[192]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/64.

6- Kadere İman:

Kadere iman, dört şeye inanmayı içerir:

1- Yüce Allah, olmuş ve olacak şeyleri, kullarının hallerini, rızıklarını, ecellerini, amellerini ve bunlardan başka her şeylerini bilir. Bunların hiç biri Allah'a gizli kalmaz. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir." ^{194[194]}

"Şüphesiz Allah'ın, her şeye kadir olduğunu ve O'nun bilgisinin her şeyi kuşattığını bilesiniz diye."
^{195[195]}

2- Allah'ın kaza ve kaderi Levh-i Mahfuz'da yazmış olduğuna inanmaktır. Yüce Allah bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Biz yerin, onlar(ın cesetlerin)den ne eksilttiğini bilmişizdir. Yanımızda (her şeyi) zapteden bir kitap vardır."^{196[196]}

"Zaten biz, her şeyi apaçık bir kütükte

^{193[193]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/64-65.

^{194[194]} Ankebut: 29/61

^{195[195]} Talak: 65/12

^{196[196]} Kaf: 50/4

saymışsızdır." ^{197[197]}

"Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Bu (bilgisi), bir kitap içindedir. Bu, Allah'a kolaydır." ^{198[198]}

3- Allah'ın geçerli iradesine, dilediğinin olacağına, dilemediğinin olmayacağına inanmaktır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Allah, dilediğini yapar." ^{199[199]}

"O'nun işi, bir şey(in olmasını) istedi mi ona sadece 'ol' demektir. Hemen oluverir." ^{200[200]}

"Alemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz bir şey dileyemezsiniz." ^{201[201]}

4- Allah'ın bütün varlıkların yaratıcısı olduğuna, O'ndan başka rab olmadığına inanmaktır. Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır:

"Allah, herşeyin yaratıcısıdır, O her şeyin yöneticisidir." ^{202[202]}

"Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık

^{197[197]} Yasin: 36/12

^{198[198]} Hac: 22/70

^{199[199]} Hac: 22/18

^{200[200]} Yasin: 36/82

^{201[201]} Tekvir: 81/29

^{202[202]} Zümer: 39/62

verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka ibadete layık ilah yoktur. Nasıl oluyor da (tevhitten) saptırılıyorsunuz?" 203[203]

Bidat sahibi bazı kişilerin muhalefet etmelerine rağmen, Ehli Sünnet ve'l-Cemaate göre kadere iman, bu dört esasa inanmayı kapsamına alır. Allah'a (c.c.) iman konusunda: İnanmanın dil ile ikrar ve inanılanı yapmak olduğuna, imanın itaat ile artıp isyan ile azalacağına inanmak da gerekir. Bir müslümanı, küfür ve şirk olmayan zina, hırsızlık, faiz yeme, içki içme ana-babaya isyan vb. büyük günahlardan birini işlemesinden dolayı -bunları helal kabul etmedikçe- kafir saymanın caiz olmadığına da inanmak gerekir. Çünkü yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, bundan başkasını dilediğine bağışlar."

204[204]

Rasulullah'ın (s.a.v.) mütevatir hadislerinde de Allah için sevmek ve Allah (c.c.) için kızmak, Allah (c.c.) için dostluk ve Allah (c.c.) için düşmanlık etmek de

203[203] Fatır: 35/3

204[204] Nisa: 4/48

Allah'a (c.c.) imanın gereklerindendir. Binaenaleyh, mümin, müminleri sever ve onlara dost olur. Kafirlerle kızar ve onlara düşmanlık eder.

Bu ümmetin en faziletlileri, Allah'ın elçisi Muhammed'in (s.a.v.) ashabıdır, Ehli Sünnet ve-l-Cemaat onları sever, kendilerini dost ve örnek kabul eder. Rasulullah'ın (s.a.v.) buyurduğu üzere, ashabın peygamberlerden sonra, insanların en hayırlıları olduğuna inanır:

"Çağların en hayırlısı, benim çağım (kuş'ağım)'dır. Daha sonra onları izleyenler, daha sonra da onları izleyenlerdir." ^{205[205]}

Ashabın en faziletlileri de sırasıyla Ebu Bekr Es-Sıddık, sonra Ömer el-Faruk, sonra Osman Zu'n-Nureyn, sonra Ali el-Murtaza'dır. (Allah hepsinden razı olsun) Onlardan sonra Cennetle müjdelenmiş on sahabi, daha sonra da öteki sahabiler gelir. (Allah hepsinden razı olsun)

Ashab-ı kiram arasında geçen tarihi anlaşmazlıklar hakkında konuşmaktan kaçınır ve onların içtihatlarına göre hareket ettiklerine inanırlar.

^{205[205]} Bıhârî; Şehadet: 8. Müslim; Fedailü's Sahabe: 210 .

Müçtehit de fikrinde isabet ederse iki sevap, hata ederse bir sevap alır. Müminler, Ehl-i Beyti; yani Rasulullah'ın (s.a.v.) soyundan gelenleri, müminlerin anneleri olan Peygamber (s.a.v.) eşlerini sevip kendilerine saygı duyarlar. Onların hepsinden razı olurlar. Peygamber'in sahabilerine kızan, onlara söven, Ehl-i Beyt hakkında haddi aşarak, onları Allah'ın (c.c.) oturttuğu makamdan başka makamlara yükselten Rafızilerin yolundan uzak durdukları gibi, söz ve işleriyle Ehl-i Beyte eziyet eden Nevasıb yoluna girmekten de sakınırlar.

İşte bu anlattığımız şeyler, Allah'ın, elçisi Muhammed (s.a.v.) ile gönderdiği gerçek inanca dahildir ve bu, Cehennemden kurtulacak tek fırka olan Ehli Sünnet Ve'l-Cemaatin inancıdır ki Rasulullah (s.a.v.) bu fırka hakkında şöyle buyurmuştur:

"Ümmetimden bir grup, ta Kıyamet gününe kadar hak yolda muzaffer olacak ve kendilerine karşı olanlar, onlara zarar veremeyeceklerdir." ^{206[206]}

Rasulullah (s.a.v.) bir hadislerinde:

^{206[206]} Buhari; İ'tisam: 10; Menakıb: 27; Tevhid: 29, Müslim; İmaret: 171.

"Yahudiler yetmişbir fırkaya ayrıldılar. Hristiyanlar da yetmişiki fırkaya ayrıldılar. Bu ümmet de yetmişüç fırkaya ayrılacaktır ve biri dışında hepsi Cehenneme gidecektir." buyuranca, ashabı:

"O hangisidir ey Allah'ın elçisi?" diye sordular.
Rasulullah (s.a.v):

"Benim ve ashabımın bulunduğu yol üzerinde olanlardır." buyurdu.^{207[207]}

Sıkıca tutunulması, takip edilmesi ve ona aykırı davranmaktan sakınılması gereken yol ve akide, işte budur.

Fakat bu inançtan ayrılıp aksine yürüyenler de pek çoktur. Bunlardan bazıları putlara, meleklerle, velilere, cinlere, ağaçlara, taşlara ve benzeri şeylere taparlar. Bunlar, Rasulullah'ın (s.a.v.) çağrısına uymamışlar, aksine ona karşı gelmişlerdir. Tıpkı Kureyş kabilesi ile bazı Arapların Rasulullah'a (s.a.v.) karşı geldikleri gibi. Çünkü o Araplar da taptıkları putlardan; ihtiyaçlarını gidermelerini, hastalarını iyileştirmelerini ve düşmanlarına karşı kendilerine

^{207[207]} Ebu Davud; Sünnet: 1, Tirmizi; İman: 18, İbn Mace; Fiten: 17, Darimi; Siyer: 75, Ahmed; 2/332, 3/120,145.

yardım etmelerini diliyorlar, bunun için putlarına kurbanlar kesip adaklar adıyorlardı. Allah'ın elçisi, onların bu davranışlarını reddederek yalnız Allah'a (c.c.) ibadet etmelerini emredince bunu garip karşılayıp kendisini inkar ederek:

"İlahları bir tek ilah mı yaptı? Bu, cidden tuhaf bir şeydir!" ^{208[208]}

"Biz bunlara, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye tapıyoruz!" diyorlardı. ^{209[209]}

Allah (c.c.) onların bu şüphelerini iptal etti ve kendisinden başkasına tapanın, taptığı kim olursa olsun- kendisine ortak koştüğünü bildirmek üzere şöyle buyurdu:

"Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda vermeyen şeylere tapıyorlar ve: 'Bunlar Allah katında bizim şefaathilerimizdir!'" diyorlar. ^{210[210]}

Allah (c.c.) onların bu sözlerine karşı şöyle buyurdu:

"De ki: "Allah'ın, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz. O, onların koştuk-

^{208[208]} Sad; 38/5

^{209[209]} Zümer: 39/3

^{210[210]} Yunus: 10/18

ları ortaklardan münezzeh ve yücedir." ^{211[211]}

Peygamberlere, velilere ve benzeri şeylere tapmak -tapan, bu hareketini başka bir adla adlandırırsa dahi- büyük şıktır. Başka bir ayette de Allah'tan (c.c.) başka veliler edinerek:

"Biz bunlara, bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye tapıyoruz" ^{212[212]} diyenlere karşı şöyle buyrulmuştur:

"Kuşkusuz Allah, aralarında ayrılığa düştükleri şeyde hükmünü verecektir. Allah yalancı, nankör olan kimseyi doğru yola iletmez." ^{213[213]}

Yüce Allah, bu ayetlerinde dua, korku umut gibi ibadet özelliği taşıyan konularda kendisinden başkasına ibadet etmenin küfür olduğunu açıkça bildirerek, ibadet ettikleri şeylerin kendilerini Allah'a (c.c.) yaklaştırdığını söyleyen müşrikleri yalanlamıştır.

Gerçek inanca zıt ve Peygamber'in getirdiği şeylere aykırı inançlardan biri de çağımızdaki Marks, Lenin gibi inkarcı propagandacıların ve mülhidlerin (dinsiz) inançlarıdır. Bunlar sistemlerine ister Sosyalizm, ister Komünizm, ister Ba'sçılık isterse

^{211[211]} Yunus: 10/18

^{212[212]} Zümer: 39/3

^{213[213]} Zümer: 39/3

başka isimler versinler, sonuç aynıdır, değişmez. Çünkü bu mülhidlerin temel düşüncesine göre "Allah yoktur, hayat maddedir" Ahireti, Cenneti, Cehennemi ve bütün dinleri inkar etmek de onların prensiplerindendir. Kitaplarını okuyarak, bulundukları yolu saptayan kişi bunu açıkça görür. Kuşkusuz bütün semavi dinlere karşı olan bu inanç, mensuplarını dünya ve ahirette en kötü sonuçlara ulaştırır.

Batınlık ve tasavvuf fırkalarından bazılarının veliler diye isimlendirdikleri bazı kimseleri dünyayı idare ve yaratılanların işlerini yönetmede Allah'a (c.c.) ortak tanımaları da sahih itikada aykırı inançlardandır. Onlar inandıkları bu kimselere kutub. evtad, ğavs gibi kendi icatları olan bazı isimler veriyorlar. Bu, Allah'ın (c.c.) Rablık sıfatı konusunda en kötü şirklerden biridir ve cahiliye devri Araplarının şirklerinden de kötüdür. Çünkü müşrik Araplar, Rablıkta şirke girmediler, sadece ibadette Allah'a ortak koştular ve bu şirki de iyi halde oldukları zaman yaptılar. Onlar sıkıntı anında ve zor durumlarda yalnız Allah'a ibadet ediyorlardı ki bu, ayetlerle de sabittir:

"Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a has

kılarak O'na yalvarırlar. Fakat (Allah) onları salimen karaya çıkarınca hemen (Ona) ortak koşarlar." ^{214[214]}

Araplar, Rablığın, sadece bir olan Allah'a (c.c.) ait olduğunu kabul ediyorlardı:

"Andolsun onlara: 'Kendilerini kim yarattı?' diye sorsan, elbette: 'Allah' derler." ^{215[215]}

"De ki: 'Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya da o kulak(lar)a ve gözlere kim sahiptir (onları yaratıp yöneten kimdir?) Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Yaratma) iş(in)i kim düzenleyip yönetiyor?' 'Allah' diyecekler. 'O halde sakınmıyor musunuz?' de." ^{216[216]}

Günümüz müşrikleri, geçmişteki müşrikleri iki yönüyle geçmiş durumdadırlar:

Birincisi: Rablıkta bazı kişileri Allah'a ortak koşmaları.

İkincisi: Durumlarını inceleyen ve kendileriyle ilişkisi olan kimselerin, Mısır'da Hüseyin'in ve el-Bedevi'nin ve diğerlerinin, Aden'de el-Aydaros'un, Yemen'de Hadi'nin, Şam'da İbni Arabi'nin, Irak'ta

^{214[214]} Ankebut: 29/65

^{215[215]} Zuhruf: 43/87

^{216[216]} Yunus: 10/31

Abdulkadir Geylani'nin kabirleri başında yaptıklarını görenlerin iyi bildikleri üzere, hem varlık, hem darlık zamanlarında şirk koşmalarıdır ki, bu kabirlerde öyle taşkınlıklar yaparlar ki, Allah'ın (c.c.) bir çok hakkını buralarda yatan kişilere verirler. Onların bu yaptıkları hareketlerin doğru olmadığını, Allah'ın (c.c.) Muhammed (s.a.v.) ve diğer peygamberlere göndermiş bulunduğu tevhid inancına aykırı olduğunu onlara anlatacak kimseler de ne yazık ki azaldı.

"Biz Allah içiniz ve O'na döneceğiz!"

Yüce Allah'tan onları doğru yola döndürmesini, aralarında hidayete çağırırları çoğaltmasını, müslüman alim ve yöneticileri bu şirke karşı mücadelelerinde başarılı kılarak, bu şirki ve sebeplerini yenip yok etmelerini niyaz ederiz. O işitendir, yakındır, duaları kabul buyurandır.

İsim ve sıfatlar konusunda doğru inanca ters düşen akidelerinden biri de, Allah'ın (c.c.) sıfatlarını kaldıran ve Allah'ı (c.c.) kemal sıfatlarından soyutlayarak O'nu yokların, cemadatın (canlıdan başka varlıklar) ve imkansızların sıfatlarıyla

nitelendiren Cehmiyye, Mu'tezile ve onların yolunda giden bidat ehlinin inançlarıdır. Allah (c.c.) bu gibi kimselerin sözlerinden münezzehtir.

Sıfatlardan bir kısmını kabul edip bir kısmını inkar eden Eş'ariler de bu gruba dahildirler. Çünkü sıfatların bazılarını kabul edip bazılarını reddetmeleri belli nedenlere dayanmaktadır. Sıfatların delillerini (anlamalarını) tevil etmek suretiyle nakli ve akli kanıtlara aykırı davranmışlar ve böylece açık bir çelişki içine düşmüşlerdir.

Ehli Sünnet Ve'l-Cemaat ise Allah'ın (c.c.), Kur'an-i Kerim'de kendisini tanımladığı veya elçisi Muhammed'in (s.a.v.) O'nun hakkında bildirdiği isim ve sıfatları en yüksek kemal üzere kabul edip, Allah'ı (c.c.) yaratıklara benzemekten tenzih etmişler, sıfatları geçersiz kılma şaibesinden kurtulmuşlardır. Onlar, sıfatların anlamalarını tahrif etmemiş, içini boşaltmamışlar, olduğu gibi kabul etmişlerdir. Böylece -yukarıda açıklandığı üzere- başkalarının düştüğü çelişkilerden uzak kalmışlardır. İşte bu ümmetin selefinin yürüdüğü dünya ve ahiret mutluluğuna götüren doğru yol budur. Ümmetin

sonu, ancak baştakilerin düzeldiği inançla düzelir ki, o da Kitap ve Sünnete uymak ve bunlara aykırı şeyleri bırakmaktır.^{217[217]}

Yalnız. Allah'a (c.c.) Kulluk Etmenin Gereği Ve Allah (c.c.) Düşmanlarına Üstün Gelmenin Yolları

Hiç şüphesiz, kulun en önemli görevi ve üzerine yüklenen en önemli farz; göklerin, yerin ve büyük Arşın Rabbi olan Yüce Allah'a (c.c.) kulluk etmektir. Allah (c.c), Kur'an-ı Kerim'inde şöyle buyurmuştur:

"Rabbimiz o Allah'tır ki gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş üzerine istiva etti. Geceyi, durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örten, güneşi, ayı ve yıldızları buyruğuna boyun eğmiş vaziyette (yaratan O'dur). İyi bilin ki yaratma ve emir O'nundur Alemlerin Rabbi Allah yücedir."^{218[218]}

Yüce Allah, Kitabının başka bir yerinde, insanları ve cinleri sadece kedisine kulluk etmeleri için yarattığını haber vererek şöyle buyurmuştur:

^{217[217]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/65-72.

^{218[218]} A'raf: 7/54

"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." ^{219[219]}

Allah'ın (c.c), insanları ve cinleri yaratma gayesi olan kulluğun aslı: Namaz, oruç, zekat, hac, rüku, sücut, tavaf, kurban, adak, korku, ümit etme, yardım dileme, sığınma ve bütün duaların yalnız O'na yapılmasıdır. Kerim Kitabındaki bütün emirlerine ve güvenilir elçisinin (s.a.v.) Sünnetiyle gönderdiği emirlerine uymak, yasaklarından kaçınmak da Allah'a (c.c.) itaatin gereklerindendir. Allah (c.c), bütün insanlara ve cinlere, yaratılış gayeleri olan bu kulluğu emretmiş, bütün peygamberleri bunun için göndermiş ve kulluğu ayrıntılarıyla açıklamak, buna davet etmek ve bunu sadece Allah'a (c.c) özgü kılmayı emretmek için kitaplar indirmiştir. Yüce Allah bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki, (Allah'ın azabından) korunasınız." ^{220[220]}

"Rabbin, yalnız kendisine tapmanızı ve ana

^{219[219]} Zariyat: 51/56

^{220[220]} Bakara: 2/21

babaya iyilik etmenizi emretti." ^{221[221]}

"Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a halis kılarak, Allah'ı birleyenler olarak O'na kulluk etmeleri, namaz kılmaları, zekatı vermeleri emredilmişti. İşte doğru din budur." ^{222[222]}

Kur'an'ı Kerim'de bu anlamdaki ayetler pek çoktur. Aşağıdaki ayetler bunlardan bazılarıdır:

"Peygamber size ne veriyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir." ^{223[223]}

"Ey inananlar, Allah'a itaat edin, Rasule itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz Allah'a ve elçisine gerçekten inanıyorsanız- onu Allah'a ve elçisine götürün. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir." ^{224[224]}

"Kim elçiye itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur." ^{225[225]}

"Andolsun biz, her millete: 'Allah'a kulluk edin,

^{221[221]} İsra: 17/23

^{222[222]} Beyyine: 98/5

^{223[223]} Haşr: 59/7

^{224[224]} Nisa: 4/59

^{225[225]} Nisa: 4/80

taguttan kaçının' diye bir elçi gönderdik." ^{226[226]}

"Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona: 'Benden başka ibadete layık ilah yoktur, bana kulluk edin diye vahyetmiş olmayalım." ^{227[227]}

"Elif lam ra. (Bu) bir kitaptır ki hikmet sahibi, her şeyden haberi olan (Allah) tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış sonra da güzelce açıklanmıştır. Ta ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Şüphesiz ben, O'ndan size (gönderilmiş) bir müjdeleyici ve uyarıcıyım." ^{228[228]}

Anlamları açık olan bu ayetler ve Allah'ın Kitabında bulunan diğer ayetler, kulluğun yalnız Allah'a (c.c.) yapılması gerektiğini, dinin aslının, şeriatin temelinin bu olduğunu göstermektedir. Yine bu ayetler, insanların ve cinlerin yaratılmasının, peygamberlerin gönderilmesinin ve kitapların indirilmesinin hikmetinin de bu olduğunu kanıtlar. O halde Allah'a (c.c.) kulluk hususuna özen göstermek ve bu konuda bilgi sahibi olarak; peygamberler ve salih insanlar hakkında aşırı inançlar taşımak, onların

^{226[226]} Nahl: 16/36

^{227[227]} Enbiya: 21/25

^{228[228]} Hud: 11/1-2

kabirleri üzerine bina, mescit, kubbe yapmak, onlardan bir şey istemek, onlara sığınmak, onlardan dilek dilemek, sıkıntıları gidermelerini, hastalara şifa vermelerini, düşmanlara karşı yardım etmelerini beklemek vb. şirk çeşitleri gibi tevhide aykırı şeylerden kaçınmak her kulun üzerine farzdır.

Rasulullah'tan (s.a.v.) da, Allah'ın Kitabının ifade ettiği bu manalara uygun hadisler gelmiştir. Buhari ve Müslim'in Sahihlerinde, Muaz b. Cebel'den (r.a.) şu hadis rivayet edilmiştir:

Rasulullah (s.a.s.) Muaz'a:

"Allah'ın, kulları üzerindeki hakkını ve kulların da Allah üzerindeki hakkını biliyor musun?" diye sordu.

Muaz:

"Allah ve Rasulü daha iyi bilir" dedi. Allah'ın Rasulü (s.a.v.):

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, onların yalnız Allah'a kulluk etmeleri ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı da, Allah'ın kendisine ortak koşmayan kimseye azap etmemesidir," buyurdu.^{229[229]}

^{229[229]} Buhari; Rikaak: 37, Müslim; İman: 10.

İbn Mes'ud"dan (r.a.), Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Allah'a ortak koşarak ölen kimse Cehenneme girer." ^{230[230]}

Cabir'den (r.a.) Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Allah'a ortak koşmadan ölen kimse, Cennete girer. Allah'a ortak koşarak ölen de Cehenneme girer." ^{231[231]}

Bu anlamdaki hadisler çoktur. Tevhid meselesi, bütün meselelerin en büyüğü ve en önemlisidir. Çünkü Allah (c.c), Muhammed'i (s.a.v.) şirkten menedip tevhid inancına davet etmek için göndermiştir. Rasulullah (s.a.v.), Allah'ın (c.c.) kendisine verdiği tebliğ görevini en güzel biçimde yerine getirdi ve Allah (c.c.) yolunda uğradığı çetin eziyetlere sabretti, ashabı da kendisiyle beraber sabrettiler. Nihayet Allah (c.c), Arap Yarımadası'ndan bütün putları kaldırdı, insanlar grup grup Allah'ın (c.c.) dinine girdiler. Kabe'nin çevresinde ve içinde bulunan putlar kırıldı. Lat, Uzza ve Menat yıkıldı.

^{230[230]} Buhari

^{231[231]} Buhari; Cenaiz: 9; Müslim; İman: 40, Tirmizi; İbni Mace; Diyat; 1.

Böylece Allah'ın (c.c.) sözü yüceldi. Arap Yarımadası'na İslam hakim oldu. Sonra müslümanlar davet ve cihat için Arap Yarımadası dışına yöneldiler. Allah (c.c), onlar vasıtasıyla ezelde saadet takdir edilmiş bulunan kullarını doğru yola iletti ve aynı zamanda hakkı ve adaleti, dünyanın büyük bir bölümüne yaydı. Böylece onlar, hidayet imamları, hak kumandanları, adalet ve ıslah davetçileri oldular. O hidayet imamlarının ve hak kumandanlarının tabiileri ve onları güzelce izleyenler de onların yoluna uyarak Allah'ın (c.c.) dinini yayıyor, insanları Allah'ın (c.c) birliğine çağırıyor, Allah (c.c) yolunda canlarıyla, mallarıyla savaşıyor, Allah (c.c.) uğrunda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmuyorlardı. Allah (c.c), onları düşmanlarına karşı güçlendirip zafere ulaştırdı, aşağıdaki ayetlerde buyurduğu üzere, onlara verdiği sözü yerine getirdi:

"Ey inananlar, eğer siz Allah (ın dinin)e yardım ederseniz (Allah da) size yardım eder; ayaklarınızı (hakkı koruma yolunda) sağlam tutar." ^{232[232]}

"Allah kendi (dini)ne yardım edene elbette

^{232[232]} Muhammed: 47/7

yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir. Onlar (o kimselerdir) ki kendilerine yeryüzünde iktidar verdiğimiz taktirde (zorbaların yoluna sapmazlar, bilakis) namazı kılar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir, (her şey sonunda) O'na varacaktır."

233[233]

Bundan sonra insanlar değiştiler ve ayrılığa düştüler. Cihat konusunda gevşeklik gösterip rahatı ve arzularına uymayı yeğlediler. Yüce Allah'ın koruduktan hariç olmak üzere, içlerinde çeşitli kötülükler yayıldı. Böylece Allah (c.c), yaptıklarının cezası olarak verdiği nimetlerim değiştirdi ve düşmanlarını üzerlerine musallat etti; Rabbin, kullarına zulmetmez. Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Bir millet, kendi durumlarını değiştirmedikçe, Allah onların durumlarını değiştirmez." 234[234]

O halde hükümet ve millet olarak Allah'a (c.c.) dönmek ve ibadeti yalnız O'na halis kılmak, bütün müslumanlara farzdır, geçmişte işledikleri haram ve

233[233] Hac: 22/40-41

234[234] Rad: 13/11

günahlardan tevbe ederek Allah'ın (c.c.) kendilerine emrettiği farzları yerine getirmeye, haram kıldığı şeylerden de kaçmaya çalışmaları ve bunda birbirlerine yardımcı olmaları gerekir.

Bundan da önemlisi, şariat cezalarını ve her konuda şeriatî insanlar arasında hakim kılmak ve Allah'ın (c.c.) şeriatine muhalif olan kanunları kaldırmak, bunları uygulamamak, bunları uygulayanlara engel olmak ve bütün milletler arasında şariat hükümlerini hakim kılmak gerekir. İnsanları dinlerinde bilgi sahibi kılmak ve aralarında İslam bilincini yaymak, hakkı tavsiye edip bunda sabır ve sebat etmek, insanlara iyiliği emredip kötülükten menetmek ve bu konuda hükümdarları teşvik etmek de alimlerin üzerine farzdır. Yine Allah'ın (c.c.) şeriatına muhalif sistem ve mezheplerden; Sosyalizm, Ba'sçılık, Irkçılık ve benzeri yıkıcı sistemler ile mücadele etmek de her müslümana farzdır. Böylece Allah (c.c.), müslümanları bozan şeyleri düzelterip sapık şeyleri giderir. Kendilerine geçmişteki şereflerini iade edip, düşmanlara üstün gelmeleri için yardım ederek dünyadaki durumlarını sağlamlaştırır. Söyleyenlerin

en doğrusu Allah (c.c), Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"Müminlere yardım etmek, üzerimize borçtur."

235[235]

"Allah sizden, inanıp iyi işler yapanlara vaadetti: Onlardan öncekileri nasıl hükümrân kıldıysa, onları da yeryüzünde hükümrân kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini (tam) bir güvene erdirecektir. Onlar hep bana kulluk edecekler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmayacaklardır. Ama kim(ler) bundan sonra nankörlük ederse işte onlar, yoldan çıkmışlardır." 236[236]

"Elbette biz elçilerimize ve inananlara hem dünya hayatında, hem de şahitlerin (şahitliğe) ayağa kalkacakları günde mutlaka yardım ederiz. O gün zalimlere, mazeretleri fayda vermez. Onlar için hem lanet hem de yurdun en kötüsü vardır." 237[237]

Yüce Mevladan, müslümanların yöneticilerini ıslah etmesini, onları dini ilimlerde bilgili kılmasını ve

235[235] Rum: 30/67

236[236] Nur: 24/55

237[237] Mü'min: 40/51-52

sözlerini takva üzerinde birleştirmesini, kendilerini doğru yola iletmesini, onlar vasıtasıyla hakkı zafere ulaştırıp batılı ezmesini, onları iyilik ve takva üzerinde yardımcı aştırmasını dileriz. Zira bunu yapacak olan ve buna gücü yeten yalnız O'dur.

Yüce Allah'ın salat ve selamı, kulu, elçisi ve yaratıkların en hayırlısı olan peygamberimiz, önderimiz, efendimiz Muhammed'în (s.a.v.) ve onun yoluna uyanların üzerine olsun.

Allah'ın (c.c.) selamı, rahmet ve bereketleri üzerimize olsun.^{238[238]}

İNSANI İSLAMDAN ÇIKARAN ŞEYLER

Müslüman kardeş!

Bil ki, yüce Allah, bütün kullarına İslama girip ve ona sarılmalarını, İslama aykırı olan şeylerden sakınmalarını emretmiş, kulu Muhammed'i (s.a.v.)de bu esaslara davet etmek için göndermiştir. Aziz ve Celil olan Allah kitabında, elçisine uyanların doğru yolda olacağını ve ona karşı çıkanların da sapacağını

^{238[238]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/73-78.

bildirmiş, dinden dönmeye sebep olan şeylerden ve diğer küfür ve şirk çeşitlerinden sakındırmıştır. Alimler (Allah onlara rahmet etsin), "Mürtedin Hükmü" babında müslümanı İslamdan çıkaran, canının ve malının helal kılınmasına sebep olan şeyleri zikretmişlerdir. Bunları aşağıda özetleyip kısaca izah edeceğiz ki, bunlardan sakınılsın ve başkaları da sakındırılsın ve bu suretle selamet ve afiyete erilsin.

İslama zıt olan on şey:

1- İbadette başka şeyleri Allah'a (c.c.) ortak koşmak.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar." ^{239[239]}

"Zira kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona Cenneti haram etmiştir, varacağı yer ateştir, zalimlerin yardımcıları yoktur." ^{240[240]}

Ölülere yalvarmak, onlardan yardım istemek, onlar adına adak adamak ve onlara kurban kesmek de şirk olan davranışlardandır.

^{239[239]} Nisa: 4/48, 116

^{240[240]} Maide: 5/72

2- Allah (c.c.) ile kendisi arasına aracılar koyan, onlara yalvaran, onlardan şefa'at dileyen, onlara güvenen kimse, icma (görüş birliğı) ile kafir olur.

3- Müşrikleri tekfir etmeyen, onların kafir olduklarında şüphe eden veya onların görüşlerini doğru kabul eden kafir olur.

4- Kim Rasulullah'tan (s.a.v.) başkasının yolunun, onun yolundan daha iyi olduğunu, yahut ondan başkasının hükmünün onun hükmünden daha güzel olduğunu kabul ederse kafirdir. Tağutların hükmünü Rasulullah'ın (s.a.v.) hükmüne tercih edenler gibi.

a) İnsanların çıkardıkları kanunların, İslam şariatinden üstün olduğuna, 20. asırda İslam kanunlarını uygulamanın doğru olmadığına, İslamın, müslümanların gerilemesine sebep olduğuna, yuhut İslamın, kişinin kendisiyle Rabbi arasındaki ilişkileri düzenleyen vicdani bir mesele olup hayatın değer işlerine karıştılamayacağına inanmak.

b) Bu çağda Allah'ın (c.c.) hükmünü uygulayıp hırsızın elini kesmenin veya zina edeni taşlamanın doğru olmadığına inanmak.

c) Hukuki işlemlerde, ceza meselelerinde veya

başka kanunlarda Allah'ın (c.c.) indirdiği hükümlerden başka hükümlerin uygulanabileceğini inanmak. Başka hükümlerin, Allah'ın hükmünden üstün olduğuna inanmadığı halde onları uygulayan da kafirdir. Çünkü bu suretle Allah'ın (c.c) haram kıldığı icma ile sabit olan şeyleri mubah kılmaktadır. Zina, içki, faiz ve Allah'ın (c.c.) şeriatinden başkasıyla hükmetmek gibi. Allah'ın (c.c.) haram kıldığı şeyleri mubah kılan kimse ise, müslümanların icma ile kafir olur.

Bütün bunlar, insanı İslamdan çıkaran şeylerin en tehlikelileri ve müslümanlar arasında en çok vuku bulanlarıdır. Bütün müslümanların bunları yapmaktan sakınması gerekir.

Allah'ın gazabına ve acı azabına sebep olan şeylerden Allah'a (c.c.) sığınırız. Allah (c.c), yarattıklarının en hayırlısı Muhammed'e (s.a.v.) ve onun aline ve ashabına salat ve selam eylesin.

5- Rasulullah'ın (s.a.v.) getirmiş olduğu şeylerden birini sevmeyen kimse, bununla amel etsin veya etmesin her iki durumda da kafir olur. Çünkü yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Böyledir, çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden

hoşlanmamışlar, Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır." ^{241[241]} **6-** Kim Rasulullah'ın (s.a.v.)

dininden herhangi bir şeyle, dinin sevap ve cezası ile alay ederse, yüce Allah'ın şu sözü uyarınca kafir olur:

"De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve Rasulüyle mi alay ediyorsunuz? Özür beyan etmeyin. Siz, inandıktan sonra kafir oldunuz." ^{242[242]}

7- Büyü yaparak, karı kocanın arasını açmaya çalışmak, birtakım şeytani usullere başvurarak insana istemediği bir şeyi yaptırmak. Kim bunu yapar veya buna razı olursa yüce Allah'ın şu ayeti uyarınca kafir olur:

8- Müslümanlara karşı müşrikleri desteklemek, onlara yardım etmek. Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Sizden kim onları dost tutarsa o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez." ^{243[243]}

9- Kim bazı insanların, Rasulullah'ın (s.a.v.) şeriatı dışına çıkabileceklerine inanırsa, yüce Allah'ın ayeti uyarınca kafir olur:

^{241[241]} Muhammed: 47/9

^{242[242]} Tevbe: 9/65-66

^{243[243]} Maide:5/51

"Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki (o din) ondan kabul edilmeyecek ve o kimse ahirette kaybedenlerden olacaktır." ^{244[244]}

10- Allah'ın (c.c.) dininden, İslam'ın sahih olması için gerekli olan şeylerden yüz çevirmek, onları öğrenmemek ve uygulamamak insanı küfre götürür. Çünkü yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldığı halde onlardan yüzçevirenden daha zalim kim olabilir? Muhakkak ki biz, suçlulardan intikam alıcıyız." ^{245[245]}

Dinden çıkaran bu şeyleri şaka yahut korku ile veya ciddi olarak yapan arasında hiçbir fark yoktur. Ancak geçerli bir zorlama (ikrah) altında bunları yapanın durumu farklıdır.

RASULULLAH'IN (S.A.V.) SÜNNETİNE UYMANIN ÖNEMİ

Hamd yalnız Allah'a (c.c.) mahsustur. İyi sonuç, O'nun emirlerini yerine getirip, yasaklarından

^{244[244]} Al-i İmran: 3/85

^{245[245]} Secde: 32/22

sakınanlarıdır. Salat ve selam insanlara rahmet olarak gönderilen Allah'ın (c.c.) kulu ve reisi peygamberimiz Rasulullah'a (s.a.v.) ve ashabına olsun. O ashap ki, Allah'ın Kitabını ve peygamberinin Sünnetini, söz ve manasına sadık kalarak ve bir bütün olarak kendilerinden sonra gelenlere ulaştırmışlardır. Allah (c.c.) onlardan razı olsun. Bizi de en güzel şekilde onlara tabi olanlardan eylesin.

Eski ve yeni bütün İslam alimleri, hükümleri kesin olarak ispat eden, helal ve haramı açıklayan muteber esasların; Ardından kendisini iptal edecek bir kitap gelmeyecek olan Allah'ın Kitabı, kesinlikle boş yere konuşmayan, konuştuğu her şey vahiy olan Rasulullah (s.a.v.)'ın Sünneti ve ümmetin bütün alimlerinin icmaı olduğunda ittifak etmişlerdir. İslam alimlerinin ihtilaf ettikleri diğer bir eser kıyas olup, alimlerin çoğuna göre, ancak muteber şartları yerine getirildiği taktirde dördüncü bir esas olarak kabul edilir. Bu dört esasın delilleri sayılamayacak kadar çoktur aynı zamanda açıklamayı gerektirmeyecek derecede olup herkes tarafından bilinmektedir.

Birinci Esas: Bu esas Aziz olan Rabbimizin

Kitabı, Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an-ı Kerim'in bir çok yerindeki ayetler Allah'ın Kitabına uymayı, emirlerine sarılmayı, yasaklarından kaçınmayı emreder. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Rabbinizden size indirilen Kur'an'a uyun (emir ve hükümlerine bağlanın) Allah'tan başka dostlar edinerek onlara uymayın. Siz ne az düşünüyorsunuz!"

246[246]

"İşte bu Kur'an muazzam bir kitaptır, onu biz indirdik; o çok mübarektir. Artık ona uyun, emirlerine bağlanın ve Allah'tan korkun. Ta ki merhamet olunasınız." 247[247]

"İşte size, Allah'tan bir nur ve aydın bir kitap geldi." 248[248]

De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir ve bana şu Kur'an vahyolundu ki, onunla hem sizi, hem de kime ulaşırsa onu korkutayım." 249[249]

"Bu Kur'an, insanlara açık bir tebliğdir. Bununla hem korkutulsunlar, hem Allah'ın ancak tek bir ilah olduğunu bilsinler, hem de temiz akıl sahipleri

246[246] A'raf: 7/3

247[247] En'am: 6/155

248[248] Maide: 5/15

249[249] En'am: 6/19

düşünüp öğüt alsınlar." ^{250[250]}

Bu manadaki ayetler oldukça çoktur. Kur'an-ı Kerim'e sarılmayı emreden bir çok sahih hadis-i şerif de mevcuttur. Bunlar Kur'an-i Kerim'e sarılanın hidayette, onu terkedenin sapıklıkta olduğunu ifade etmektedirler. Bu hadislerin bazıları şunlardır:

Rasulullah (s.a.v.) Veda Haccı hutbesinde şöyle buyurmuştur:

"Size O'na sarıldığınız taktirde hiçbir zaman sapıtmayacağınız bir şey bıraktım. O da Allah'ın Kitabı (Kur'an)dır." ^{251[251]}

Zeyd b. Erkam'dan (r.a.) Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Size, şanı büyük iki şey bıraktım: Birincisi Allah'ın Kitabıdır. Hidayet ve açıklık ondadır. Allah'ın Kitabıyla amel ediniz ve ona sarılınız." Allah'ın Kitabına sarılmayı teşvik ettikten sonra devamla üç defa şöyle buyurdu:

"Ehl-i beytime (hane halkıma) iyi davranmanız hususunda size Allah'ı hatırlatırım." ^{252[252]}

^{250[250]} İbrahim: 14/52

^{251[251]} Müslim; Hacc: 194

^{252[252]} Müslim; Fezail: 36

Rasulullah (s.a.v.) bir başka hadislerinde Kur'an-ı Kerim hakkında şöyle buyurur:

"O Allah'ın ipidir. Kim ona sarılırsa hidayettedir. Kim onu terkederse sapıklıktadır." ^{253[253]}

Bu manadaki hadisler çoktur. Sahabe ve onlardan sonra gelen ilim ve iman ehlinin, Allah'ın Kitabı ile beraber Rasulullah'ın Sünnetine de sarılmak, onlarla hükmetmek ve ihtilafları onlara göre çözmek hususundaki icmalarına (oy birliğine) dair delilleri zikretmeye gerek olmadığı kanaatindeyiz.

İkinci Esas: Alimlerin ittifakla kabul ettikleri, üç esasın ikincisi Rasulullah'tan (s.a.v.) sahih olarak gelen söz, fiil ve takririyle ilgili Sünnetidir. Rasulullah'tan (s.a.v.) sonra, ilim ehli olan ashap ve onlara tabi olanlar bu esasa iman ederek, onu delil kabul etmişler ve müslümanlara öğretmişler, bununla kalmayarak bu konuda bir çok eser yazmışlar ve Hadis ve Fıkıh Usulü kitaplarında Sünnetin delil olduğunu açıklamışlardır. Bu konudaki deliller sayılamayacak kadar çoktur. Kur'an-ı Kerim'deki, Sünnete uymayı emreden ayetler bu delillerdendir. Bu emir, asr-ı saadette ve ondan

^{253[253]} Tirmîzi; Menakik: 77.

sonraki asırlarda bulunan bütün insanlara yöneliktir. Çünkü o Rasulullah (s.a.v.) bütün insanlığa gönderilen bir peygamberdir. İnsanlar da Kıyamete kadar ona uymak ve itaat etmekle mükelleftirler. Çünkü Kur'an-ı Kerim'in ilk müfessiri ve Kur'an'da mücmel olarak ifade edilen hükümlerin söz, fiil ve takriri sünnetleriyle açıklayıcısıdır. Sünnet olmasaydı müslümanlar namazın kaç rekat olduğunu, kılınış şeklini, onu kılarken gerekli olan şartları bilemezlerdi. Yine Sünnet olmasaydı, oruç, zekat, hac, cihat ve iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak hususundaki hükümler bilinemezdi. Yine hadis olmasaydı, müslümanların muameleleri, haramları, Allah'ın (c.c.) yasak ve cezalarla ilgili koyduğu hükümleri açık olarak bilmeleri mümkün olmazdı.

Aşağıdaki ayetler Sünnete itaat konusundaki delillerden bazılarıdır:

"Allah'a ve Peygambere itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz." ^{254[254]}

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere itaat edin ve sizden olan idarecilere itaat edin."

^{254[254]} Al-i İmran: 3/52

Herhangi bir şey hakkında çekıştiniz mi eğer Allah'a ve Ahiret Gününe inanıyorsanız hemen onu Allah'a ve Rasulüne arzedin. Bu müracaat, hem hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir." ^{255[255]}

"Kim Peygambere itaat ederse, muhakkak Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse (çevirsin) biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. (Ancak tebliğ için gönderdik.)" ^{256[256]}

Sünnet delil olmasaydı veya onun tümü muhafaza edilmeseydi, insanların Rasulullah'a (s.a.v.) itaat etmeleri ve ihtilafa düştükleri konuları Kur'an ve Sünnete başvurarak çözümlemeleri mümkün olur muydu? Kur'an-ı Kerim'de Rasulullah'a (s.a.v.) uymayı emreden onca ayet varken, Sünnetin delil olmadığını veya tümünün muhafaza edilmediğini ileri sürenler, bu düşünceleriyle Allah'ın (c.c), kullarını mevcut olmayan bir şeye yönlendirdiğini iddia etmiş olurlar ki, bu düşünce ve inanış en büyük batıl, Allah'a karşı işlenen en büyük küfür ve ona duyulan en kötü zandır. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

^{255[255]} Nisa: 4/59

^{256[256]} Nisa: 4/80

"Ey Rasulüm! Sana da Kur'an'ı indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara anlataşın, olur ki iyice düşünürler."^{257[257]}

"Ey Rasulüm! Bu Kur'an'ı sana ancak insanların ayrılığa düştükleri şeyi beyan etmek için ve iman edecek kimselere bir hidayet, bir rahmet olsun diye indirdik."^{258[258]}

"(Ey Rasulüm) De ki: "Allah'a itaat edin, Rasule itaat edin. Eğer bunlara itaat etmekten yüzçevirirseniz peygambere düşen, ancak ona yükletilen tebliğdir. Sizin üzerinize de, size yükletilendir (İcabet etmektir). Eğer ona itaat ederseniz hidayete erersiniz. Peygambere düşen, ancak açık bir tebliğdir."^{259[259]}

"Namazı gerektiği gibi kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız."^{260[260]}

"Rasulüm! De ki: "Ey insanlar! Ben sizin hepinize gelen, Allah'ın peygamberiyim. O Allah ki, yer ve göklerin mülkü O'nundur. Onun için hem Allah'a, hem de Allah'ın kelimelerine inanan o ümmi peygambere

^{257[257]} Nahl: 16/44

^{258[258]} Nahl: 16/64

^{259[259]} Nur: 24/54

^{260[260]} Nur: 24/56

inanın ve o peygambere uyun ki, doğru yolu bulasınız." ^{261[261]}

Yukarıdaki ayetlerde mutlak hidayetini Rasulullah'a (s.a.v.) ittiba etmekte olduğuna dair açık deliller vardır. Onun Sünnetiyle amel etmeyen ve (Allah korusun) "Sünnetine aslı yoktur. Ona itimat edilmez" gibi sözleri sarfedenin hidayete ermesi mümkün müdür? Allah (c.c.) şöyle buyurur:

"Peygamberin emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden, sakınsınlar." ^{262[262]}

"Peygamber size ne verdiyse onu alın neyi yasak etti ise ondan sakının." ^{263[263]}

Bu husustaki ayetler çoktur. Bütün bu ayetler Rasûlullah'a (s.a.v.) itaat etmenin ve getirdiği emirlere uyup yasaklarından kaçınmanın vacip olduğuna delalet etmektedir. Kur'an'a uymak, nasıl farz ise; Rasulullah'ın Sünnetine uymak da öyle farzdır. Bunlardan birisini inkar eden diğerini de inkar etmiş ve yalanlamış olur. Bu ise ilim ve iman ehlinin ittifakı

^{261[261]} Araf: 7/158

^{262[262]} Nur: 24/63

^{263[263]} Haşr: 59/7

ile küfür, sapıklık ve İslam çerçevesinin dışına çıkmaktır. Rasulullah'a (s.a.v.) itaat ederek, getirdiği esaslara boyun eğmenin vacipliği ve ona isyanda bulunmanın haramlığı, hakkında bir çok mütevatir hadis mevcuttur Bu hadisler asrı saadette geçerli olduğu gibi Kıyamete kadar da geçerlidir. Bu hadislerden bazıları aşağıdadır. Ebu Hureyre'nin rivayet ettiğine göre, Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş gibidir, bana isyan eden Allah'a isyan etmiş gibidir." ^{264[264]}

"Bütün ümmetim Cennete girer. Yalnız kabul etmeyen müstesna."

"Ya Rasulallah! Kabul etmeyen kimdir?"

"Bana itaat eden Cennete girer, beni dinlemeyen kabul etmemiş istememiş demektir" buyurdu. ^{265[265]}

Mikdam b. Ma'di Kerib'in rivayetine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Biliniz ki Allah Kur'an-i Kerim ile beraber onun mislini bana vahyetmiştir. Mütenabbih olunuz ki, karnını doyurmuş bir adamın koltuğuna yaslanarak

^{264[264]} İbni Mace; Mukaddime: 3.

^{265[265]} Buharı; İ'tisam: 2

'Yalnız Kur'an'a sarılınız. Onda helal olanı helal, haram olanı haranı kılınız.' diyeceği günler yakındır."

266[266]

(Burada, Sünneti reddedenlerin çıkacağına bir işaret vardır.)

Ebu Rafi'nin oğlundan, onun da babası Rafi'den, onun da Rasulullah'dan rivayet ettiği hadise göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Sizden biriniz koltuğuna yaslandığı halde, kendisine emrettiğim veya yasak ettiğim hususlardan bir husus tebliğ edildiğinde "Biz bunu tanımıyoruz. Biz ancak Kur'an'ı Kerim'de olana tabi oluruz." diyerek bunu alışkanlık haline getirmesin," 267[267]

Hasan b. Cabir dedi ki; "Mikdam b. Ma'di Kerib'in şöyle dediğini işittim: "Rasulullah (s.a.v.) Hayber günü bazı şeyleri haram kıldıktan sonra şöyle buyurdu:

"Sizden birinizin koltuğuna yaslanarak: 'Aramızdaki hakem Allah'ın Kitabıdır. Onda helal bulduğumuzu helal, haram bulduğumuzu da haram

266[266] Ebu Davud; Sünne: 6, Tirmizi; İlim: 2666, İbni Mace; Mukadime: 12,
267[267] İbni Mace; Mukaddime: 2, Ebu Davud: Sünnet: 4.

kılarız' sözünü sarfetmesinin yakın olmasından korkulur. İyi biliniz ki Allah Rasulünün bir şeyi haram kılması, Allah'ın o şeyi haram kılması gibidir." ^{268[268]}

Rasulullah'tan (s.a.v.) tevatüren gelen hadislerden anlaşıldığına göre, onun hutbelerinde ashabına orada bulunanların bulunmayanlara tebliğ etmesini tavsiye ettiği ve yine onlara "Bir çok tebliğ edilen vardır ki bizzat dinleyenden daha kavrayıcıdır." dediği anlaşılmaktadır. Bu tavsiyelerden birisi şu hadistir: Rasulullah (s.a.v.) Veda Haccı gününde Arafat 'ta müslümanlara hitap ettiğinde onlara şöyle buyurdu:

"Hazır olan hazır olmayana tebliğ etsin. Olabilir ki kendilerine tebliğ edilen kişi bizzat dinleyenden daha çabuk kavrar." ^{269[269]}

Eğer Sünnet onu bizzat işitene ve kendisine tebliğ edilene delil olmasaydı ve eğer Sünnetin geçerliliği Kıyamete kadar baki kalmasaydı, Rasulullah (s.a.v.) ashabına onu başkalarına tebliğ etmelerini emretmezdi. Bundan anlaşılıyor ki, Sünnet, onu bizzat

^{268[268]} İbni Mace; Mukaddime: 2, Ebu Davud; Sünnet: 4

^{269[269]} Müslim; Hacc: 194, Tirmizi; Fiten: 2,

Rasulullah'ın (s.a.v.) ağzından işitene ve kendisine sahih isnadlı hadislerle tebliğ edilen herkese delil teşkil eder.

Rasulullah'ın (s.a.v.) ashabı onun fiili ve kavli sünnetlerini ezberleyip tatbik ederek, tabiine, tabiin de onlardan sonra gelenlere tebliğ ettiler. Böylece güvenilir alimler, onu nesilden nesile, asırdan asıra aktardılar, Sünneti mustakil kitaplarda toplayarak sahihini zayıfından ayırdılar. Bunu yapmak için de aralarında bilinen özel kaide ve yöntemler koydular. Alimler, Buhari/Müslim ve benzeri kitapları okudular. Onlan elden ele aktararak Sünneti tam bir şekilde korudular. Şu ayeti kerime de buna delildir:

"Hiç şüphe yok ki, Kur'an'ı biz indirdik ve muhakkak ki onu, (tahrif ile tebdilden) biz koruyacağız."

270[270]

Hiç şüphe yok ki, Rasulullah'ın (s.a.v.) Sünneti, inen bir vahiydir. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'i koruduğu gibi onu da korumuştur. Sünneti tahrifçilerin tahrifinden, cahillerin de dilinden korumak için, şüpheleri izole edebilecek güçte alimleri ona

^{270[270]} Hicr: 15/9

musahhar kılmıştır. Cahiller, yabancılar ve dinsizler uydurma sözleriyle Sünnete hücum ettikçe, o alimler onu pervane gibi korudular. Çünkü Cenab-ı Allah, bu Sünneti yüce Kitabının tefsiri ve ondan özetle bildirdiği hükümlerin açıklayıcısı yapmış ve Kur'an-ı Kerim'de açıkça zikretmediği bazı hükümleri Sünnet ile bildirmiştir. Mesela süt kardeşliği, mirasla ilgili bazı hükümler, kadını halasıyla veya teyzesiyle birlikte almak gibi Allah'ın Kitabında zikredilmeyen meseleler sahih Sünnetle açıklanmıştır.

Şimdi Sünnetin önemi ve onunla amel etmenin gerekliliği hakkında sahabe, tabiin ve alimlerin söylediklerini ele alacağız:

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor:

"Rasulullah'ın (s.a.v) vefatını müteakip bazı Araplar irtidat edince, Ebu Bekir:

"Vallahi namaz ile zekatı birbirinden ayıranlarla savaşağım." demişti. Ömer (r.a.):

"Ya Eba Bekr! Rasulullah (s.a.v) 'La ilahe illallah' deyinceye kadar, insanlarla savaşmakla emrolundum. Kim, 'La ilahe illallah' derse canını ve malını korumuş olur. Cezayı hak edenler müstesna. Gerisi Allah'a

aittir." buyurduğu halde sen, yalnız zekatı vermek istemeyen bu insanlarla nasıl savaşırsın?" dedi. Ebu Bekir:

"Allah'a yemin ederim ki, namazla zekat arasında fark gözeten herkesle savaşıcağım. Zekat, maldan alınan bir haktır. Yemin ederim ki, Rasulullah'a verip de bana vermek istemedikleri bir yular bile olsa onlarla tereddütsüz savaşırim." karşılığını verdi. Ömer (r.a.) şöyle der:

"Nihayet anladık ki Allah Ebu Bekir'in gönlünü savaşa açmış (Ona susmanın gereğini ilham etmiş). Bunun doğru olduğunu anladım." ²⁷¹[271]

Bunun üzerine ashabın hepsi irtidat edenlerle savaşmak üzere Ebu Bekir'e (r.a.) yardımcı oldular. Mürtedler de İslama tekrar girinceye kadar savaştılar, irtidadında ısrar edenleri ise öldürdüler. Bu hadise, Sünnetin önemini ve onunla amel etmenin gerekliliğini ifade eden açık bir delildir.

Bir anne Ebu Bekir Sıddık'a (r.a.) gelerek mirastaki payını sordu. Ebu Bekir (r.a.):

²⁷¹[271] Euhari; İ'tisam: 2; Zekat: 1; İstitabe:3, Müslim; İman: 32, Muvatta; Zekat: 30, Tirmizi; İman: 1, Ebu Davud; Zekat: I, Nesai; Zekat: 3.

"Allah'ın Kitabına göre senin hiçbir payın yoktur. Rasullullah' *"insana bir pay verdiğini de bilmiyorum. Bu durumu asbahu kirama soracağım."* buyurdu. Sonra meseleyi ashaba sordu. Onlardan bazıları Rasullullah'ın nineye altıda bir (1/6) pay verdiğini söylediler. Bunun üzerine Ebu Bekir (r.a.) nineye bu payı verdi.

Ömer (r.a.) valilerine Allah'ın Kitabıyla onda bulamazlarsa, Rasullullah'ın Sünnetiyle amel etmelerini emrediyordu. Başkasının dövmesinden dolayı çocuğunu düşüren kadın ile ilgili hüküm, Ömer'e (r.a.) karmaşık gelince, bunu ashaba sordu. Muhammed b. Mesleme ve Muğire b. Şu'be (Allah onlardan razı olsun), şu şahadette bulundular:

"Rasullullah (s.a.v.) bu hususta bir köle veya cariye diyeti verilmesini söylediler." Ömer (r.a.) da öyle hüküm verdi.

Kocası vefat etmiş bir kadının kocasının evinde iddet beklemesinin hükmü Osman'a (r.a.) müşkil gelince. Malik b. Sinan'ın kızı ve Ebu Said'in kız kardeşi Furey'e bunun hükmünü sordu. Kadın, Rasullullah'ın (s.a.v.): *"Kocan vefat ettikten sonra*

iddetin bitinceye kadar kocanın evinde kal" dediğini haber verdi.

Yine Osman (r.a.), şarap içtiği için Velid b. Ukbe'ye, Sünnet'in hükmü ile had cezası tatbik etmiştir.

Ali (r.a.), Osman'ın (r.a.) hacı temettuyu men ettiğini işitince, aksine hacı temettuya niyet ederek şöyle dedi: "Ben herhangi birisinin sözü için Rasulullah'ın Sünnetini bırakmam."

Bir kısım müslümanlar Ebu Bekir (r.a.) ve Ömer'in (r.a.) hacı ifradı güzel gördüklerini beyan ederek, hacı temettü yaptığı için İbni Abbas'a itirazda bulundular. Bunun üzerine İbn Abbas şöyle buyurdu:

"Üzerinize gökten taş inmesinden korkulur. Ben size Rasulullah şöyle buyurdu diyorum. Siz de Ebu Bekir ve Ömer şöyle buyurdu diyorsunuz.^{272[272]}

Ebu Bekir (r.a.) ve Ömer'in (r.a.) (Allah onlardan razı olsun) mücerred sözlerine uymasından dolayı Sünnete aykırı davrandığı kabul edilenin cezaya çarptırılmasından korkulursa; makamca onlardan daha aşağıda olanların veya kendi basit görüş ve

^{272[272]} Tirmizi; Hacc: 12.

içtiihadına bakarak Sünnete muhalefet edenlerin hali nice olacaktır?!

Adamın biri bir sünnetle ilgili olarak Abdullah b. Ömer'le münakaşaya dalınca, Abdullah b. Ömer o adama: "Yani bize Ömer'e uymamız mı emredildi. Biz ona uymaya mecbur muyuz?" demiştir.

İmran İbn Hüseyin (r.a.) Sünnetten bahsederken orada bulunanlardan biri:

"Bize Allah'ın Kitabından söz et." deyince İmran (r.a) kızdı ve şöyle dedi:

"Sünnet Kur'an'ın açıklayışıdır. Sünnet olmasaydı öğle namazının 4, akşamın 3, sabah namazının 2 rekat olduğunu, zekat ve diğer konularla ilgili hükümlerin detaylarını bilmezdik." Sünnetin önemi, onunla amel etmenin gerekliliği ve ona muhalefet etmenin tehlikeli olacağı ile ilgili olarak sahabeden gelen bir çok sözler vardır. Abdullah b. Ömer ve çocukları arasında geçen şu hadise bunlardandır: Abdullah b. Ömer ona şiddetle karşı çıkarak şöyle dedi:

"Ben Rasulullah (s.a.v) şöyle dedi diyorum, siz de 'Vallahi onları alıkoyacağız' diyorsunuz!"

Rasulullah'ın (s.a.v) ashabından olan Ebu Said Abdullah b. Muğaffel el-Muzeni (r.a.), akrabalarından birinin sapanla taş attığını görünce onu bu hareketten menederek şöyle dedi:

"Peygamberimiz sapan taşı atmaktan nehyetti; zira *"o, ne av öldürür, ne düşman yaralar, yalnız göz çıkarır ve diş kırar"* buyurdu. ^{273[273]}

Sonra İbn-u Muğaffel, o adamın tekrar sapan attığını görünce dedi ki:

"Vallahi seninle bir daha konuşmam. Ben sana Allah'ın Rasulü'nün sapan taşı atmaktan menettiğini söylüyorum, sen bunu yapıyorsun".

Beyhaki, büyük tabiinden Eyyub Suhteyani'den rivayet ettiğine göre, mezkur tabii şöyle der:

"Birisine Sünnetten bahsettiğin zaman; "Sünneti bırak da bize Kur'an'dan bahset" derse, bil ki o sapıktır."

Evzai (r.a.) şöyle der:

"Sünnet Kitabın bir hükmünü açıklayabilir yahut onun mutlak (genel) bir hükmünü sınıflayabilir yahut onda zikredilmeyen hükümler getirebilir.

^{273[273]} Buhari; Sayd: 5, Müslim; Sayd: 5.

Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Ey Rasulüm! Sana da Kur'an-ı indirdik. Kendilerine indirileni insanlara anlatasın; olur ki, iyice düşünürler."^{274[274]}

Rasulullah'ın (s.a.v.) *"Bana Kur'an ve onun gibisi verilmiş."* sözü daha önce geçmişti.

Beyhaki'nin, Amir Eş-Şabi'den naklettiğine göre o, bazı insanlara: "Siz eserleri terk ettiğiniz zaman helak oldunuz" demiş; bununla sahih hadislerin terk edilmesini kastetmiştir. Yine Beyhaki'nin, Evzai'den rivayet ettiğine göre; o bazı arkadaşlarına "Rasulullah'tan size bir hadis geldiğinde aksini söylemekten sakınınız. Çünkü Rasulullah (s.a.v.), Allah'tan (c.c.) alarak tebliğ eder." diyordu.

Yüce İmam Sevri'nin "İlmin tamamı hadis ilmidir" sözü yukarıdakiler gibi Beyhaki tarafından rivayet edilmiştir.

İmam Malik: "Bizim içtihatlarımız başkası tarafından reddedilir veya başkasınınkini reddeder" Rasulullah'ın kabri şeriflerini işaret ederek "Bu kabrin sahibinin sözleri müstesnadır." dedi.

^{274[274]} Nahl: 16/44

Ebu Hanife (r.a.): "Rasulullah'tan gelen hadisin başımız ve gözümüz üzerinde yeri vardır." derdi.

İmam Şafii: "Bana Rasulullah'tan sahih bir hadis rivayet edildiği halde, onunla amel etmezsem, aklımın gitmiş olduğuna sizi şahit tutuyorum." Bir başka sözlerinde, "Benim söylediğim bir söz, Allah'ın Rasulünden gelen bir hadise aykırı olursa, sözümü duvara çarpın." demiştir.

İmam Ahmed (r.a.) bir talebesine "Ne beni, ne Maliki ve ne de Şafii'yi taklit etme. Bizim aldığımız kaynaktan al." İmam Ahmed (r.a.) şöyle demiştir:

"Senedleri ve Allah'ın Resulünden gelen hadisin sıhhatini bildikleri halde Süfyan'ın sözüne uyanlara şaşarım. Oysa yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Rasulün emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

"Bilir misin fitne nedir? Fitne şirktir. Belki de insan, Rasulullah'ın (s.a.v.) bir sözünü reddeder, kalbine bir şüphe girer de bu yüzden helak olur". Beyhaki'nin rivayet ettiğine göre, tabiinden büyük müfessir, Mücahid;

"Sonra bir şey hakkında çekiştiniz mi hemen onu Allah'a ve Rasulü'ne arzediniz." ^{275[275]} mealindeki ayetin tefsirinde şöyle diyor:

"İşi Allah'a havale etmek Kur'an-ı Kerim'in; Rasulullah'a havale etmek ise hadisin hükmüne havale etmek anlamındadır."

Beyhaki'nin rivayet ettiğine göre, Zühri (r.a.) şöyle diyor:

"Sünnete sarılmak kurtuluştur."

Muvaffaku'd-bin İbnü Kudame (r.a.) Ravdatünnazir adlı eserinin Edille-i Şeriyye bölümünde şöyle der:

"Edille-i Şeriyye'nin ikincisi, Rasulullah'ın Sünnetidir. Onun sözü delildir. Çünkü onun doğru olduğuna mucizeler şahittir. Allah (c.c), onun emirlerine itaat etmeyi yasaklarından kaçınmayı emretmiştir."

İbn'ü Kesir (r.a.) "*Peygamberin emrine aykırı hareket edenler; başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.*" mealindeki ayeti tefsir ederken şöyle der:

^{275[275]} Nisa: 4/59

"Yani Rasulullah'ın emrine muhalefet etmekten sakınsınlar. O emir, onun yolu, Sünneti ve şeriatıdır. Sözler ve ameller, onun söz ve amelleriyle ölçülür. Söz ve ameline uygun olarak söylenen sözler ve işlenen ameller Allah (c.c.) indinde kabul edilir. Rasulullah'ın (s.a.v.) söz ve amellerine aykırı olan söz ve ameller, kimden gelirse gelsin kim tarafından işlenirse işlensin sahibine reddedilir.

Nitekim Buhari, Müslim ve diğer hadis kitaplarında Rasulullah'ın (sa.v.) şöyle buyurduğu sabittir:

"Kim dinimizden olmayan bir şeyi ihdas ederse, o şey merduttur." ^{276[276]} Yani ister zahiri, ister batini anlamda olsun, Rasulullah'ın Sünnetine aykırı hareket edenler (sakınsınlar)... "Yani kalplerine küfür, münafıklık ve bidat gibi belalar yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden (sakınsınlar).. "Yani dünyada; kısas, had, hapis ve benzeri cezalar gibi.

Ebu Hureyre'den (r.a.) Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Benim ve sizin benzeriniz, ateş yakan bir

^{276[276]} Buhari; İ'tisam: 5; Buyu: 60; Sulh; 5, Müslim; Akdiye: 18, Ebu Davud; Sünnel: 6.

adamın misali gibidir. Ateş etrafı aydınlatınca kelebekler ve ateşi seven böcekler ateşin içine hücum etmeye başladığında, o da onları ateşten muhafaza etmeye başlar, fakat ona galip gelirler ve ateşe düşerler. İşte bu misal benim ve sizin durumunuz gibidir. Ben bu tarafa gelin diye sizi ateşten çekmeğe çalışıyorum, ama siz beni yenerek ateşin içine atılıyorsunuz." ^{277[277]}

Suyuti; "Miftahu'l Cenneh fi'l ihticaci bisünne" adlı risalesinde şöyle diyor:

"Biliniz ki (Allah sizi affetsin) kim ki sahih olduğunu bildiği halde Rasulullah'ın (s.a.v.) ister-sözlü, ister fiili bir sünnetinin delil olduğunu inkar ederse kafir olur ve İslam çerçevesinden çıkarak yahudi, hristiyan ve Allah'ın (c.c.) dilediği küfür toplumlarından birisi ile haşronulunur.

Sahabe, tabiin ve onlardan gelen ilim ehlinin Rasulullah'ın Sünnetine önem verip onunla amel etmenin gerekliliği ve ona aykırı hareket etmenin tehlikeli olduğuna dair sözleri bir hayli çoktur.

Umarım ki, zikrettiğimiz ayet, hadis ve diğer

^{277[277]} Buhari; Rikaak: 26; Enbiya:40, Müslim: Fezail: 17, Tirmizi; Emsal; 7.

kıymetli sözler hakkı isteyen için yeterli ve inandırıcı olsunlar.

Bizim ve cümle müslümanların Allah'ın razı olduğu amelleri işlemeye muvaffak olmalarını, gazabını gerektirecek sebeplerden uzak kalmalarını ve yine cümlemizi doğru yola hidayet etmesini Cenab-ı Allah'tan niyaz ederiz. O (c.c.) duaları işitendir ve yakındır.^{278[278]}

^{278[278]} Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/79-95.